

UNIVERZITA PARDUBICE
FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2021

Věříšová Nikola

Univerzita Pardubice

Fakulta ekonomicko-správní

Předpoklady pro výkon profese příslušníka Policie České republiky

Věříšová Nikola

**Bakalářská práce
2021**

Univerzita Pardubice
Fakulta ekonomicko-správní
Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Nikola Věříšová**
Osobní číslo: **E17092**
Studijní program: **B6202 Hospodářská politika a správa**
Studijní obor: **Veřejná ekonomika a správa: Ekonomika pro kriminalisty a celníky**
Téma práce: **Předpoklady pro výkon profese příslušníka Policie České republiky**
Zadávací katedra: **Ústav správních a sociálních věd**

Zásady pro vypracování

Cílem práce je analyzovat nezbytné předpoklady a způsobilosti proto, aby osoba mohla vykonávat práci policisty, včetně názorů veřejnosti na podmínky přijetí do policejního sboru.

Osnova:

- Základní pojmy.
- Vzdělávání příslušníků policejního sboru na území ČR.
- Podmínky pro vznik pracovního poměru.
- Empirická sonda.

Rozsah pracovní zprávy: **cca 35 stran**
Rozsah grafických prací:
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

Employment policy in the Czech republic 1998-2001: fact & figures. Praha: Ministry of labour and social affairs, 2002, [20] s. ISBN 80-86552-39-X.
NESVADBA, Petr. Policejní etika. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, 315 s. ISBN 978-80-7380-195-3.
NOVÝ, Karel. Služební poměr příslušníků Policie České republiky: základy teorie pracovního práva : výkon služby, finanční a jiné náležitosti : sociální ochrana policistů. Praha: Linde, 1999, 344 s. Vysokoškolská právnická učebnice. ISBN 80-7201-176-6.
NĚMEC, Miroslav. Občan a policie: aktuální problémy vztahů policie k občanům a občanů k policii. Praha: Naše vojsko, 1996, 311 s. ISBN 80-206-0524X
PORADA, Viktor a Květoň HOLCR. Policejní vědy. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2011, 345 s. ISBN 978-80-7380-314-8.
Služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů: Policie ČR : vězeňská služba, zpravodajské služby, generální inspekce bezpečnostních sborů : redakční uzávěrka .. Ostrava: Sagit, 2007-, svazků. ÚZ : úplné znění.
TOMEK, Petr a Karel NOVÝ. Služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů. Plzeň: A. Čeněk, 2006, 403 s. ISBN 80-86898-71-7.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Jan Mandys, Ph.D.**
Ústav správních a sociálních věd

Datum zadání bakalářské práce: **1. září 2020**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2021**

L.S.

prof. Ing. Jan Stejskal, Ph.D.
děkan

doc. Ing. Jolana Volejníková, Ph.D.
vedoucí ústavu

V Pardubicích dne 1. září 2020

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji:

Práci s názvem Předpoklady pro výkon profese příslušníka Policie České republiky jsem vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl jsem seznámen s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Beru na vědomí, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a směrnicí Univerzity Pardubice č. 7/2019 Pravidla pro odevzdávání, zveřejňování a formální úpravu závěrečných prací, ve znění pozdějších dodatků, bude práce zveřejněna prostřednictvím Digitální knihovny Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 7.4. 2021

Nikola Věříšová v.r.

PODĚKOVÁNÍ:

Tímto bych ráda poděkovala svému vedoucímu práce Mgr. Janu Mandysovi, Ph.D. za jeho odbornou pomoc, cenné rady, které mi pomohly při zpracování bakalářské práce. Dále bych ráda poděkovala pracovníkům Policie ČR, kteří mi pomohli při sběru dat k průzkumné části této práce.

ANOTACE

Tato bakalářská práce se zabývá tématem předpokladů pro výkon profese příslušníka Policie České republiky. Práci vymezuje teoretická základna zaměřená na pojmy a činnosti. Pro srovnání uvádíme místy i informace o obecní policii. Hlavní část je věnována základním předpokladům budoucích příslušníků a popisuje průběh přijímacího řízení a další souvislosti analyzovaného problému.

KLÍČOVÁ SLOVA

charakteristika, předpoklady, porovnání, Policie České republiky

TITLE

Prerequisites for performing the profession of a member of the Police of the Czech Republic

ANNOTATION

The bachelor thesis deals with requirements for performing the profession of member of the Police of the Czech Republic. The theoretical part focuses on the terms and activities. For comparison we also provide some informatik about the municipal police. The main part is dedicated to the elementary requirements of future Officem and describes the course of a job interview and other connetions of the analyzed issue.

KEYWORDS

characteristics, qualities, comparison, Police of the Czech Republic

OBSAH

ÚVOD	6
1 ZÁKLADNÍ POJMY	7
1.1 OSOBNOST	7
1.2 PŘEHLED ZÁKLADNÍCH PŘEDPOKLADŮ	8
1.3 KOMUNIKAČNÍ DOVEDNOSTI.....	9
1.4 MOTIVACE	9
2 HISTORIE POLICIE.....	11
2.1 OBDOBÍ DO ROKU 1918.....	11
2.2 OBDOBÍ I. REPUBLIKY (1918-1939).....	11
2.3 PROTEKTORÁT ČECHY A MORAVA (1939-1945).....	12
2.4 ČESKOSLOVENSKO V LETECH (1945-1989).....	13
3 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	14
3.1 VYMEZENÍ POJMU POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	14
3.2 ČINNOST POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	15
3.3 VYMEZENÍ POJMU OBCNÍ POLICIE A JEJÍ ČINNOST.....	16
4 POVINNOSTI A OPRAVNĚNÍ PRACOVNÍKŮ	18
4.1 POVINNOSTI POLICISTŮ ČESKÉ REPUBLIKY	18
4.2 OPRAVNĚNÍ POLICISTŮ ČESKÉ REPUBLIKY.....	19
4.3 OPRAVNĚNÍ A POVINNOSTI OBCNÍ POLICIE	20
5 PŘÍJEM ZAMĚSTNANCŮ	22
5.1 POŽADAVKY PRO VZNIK PRACOVNĚPRÁVNÍCH VZTAHŮ.....	22
5.2 PROCES VZNIKU SLUŽEBNÍHO POMĚRU	23
5.3 PROCES VZNIKU PRACOVNÍHO POMĚRU	24
6 PRŮBĚH PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ.....	25
6.1 PROVĚRKA Z FYZICKÉ ZDATNOSTI	25
6.2 DALŠÍ POVINNOSTI PRO PŘIJETÍM NOVÉHO UCHAZEČE	27
7 VZDĚLÁVÁNÍ NOVÝCH UCHAZEČŮ	29
7.1 SYSTÉM VZDĚLÁVÁNÍ POLICE ČESKÉ REPUBLIKY	29
7.2 SYSTÉM VZDĚLÁVÁNÍ OBCNÍ POLICIE	30
8 ANALÝZA VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	32
8.1 ROZHOVOR S PŘÍSLUŠNÍKY POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY.....	32
8.2 ANKETNÍ ŠETŘENÍ.....	37
ZÁVĚR.....	45
POUŽITÁ LITERATURA	46
INTERNETOVÉ ZDROJE	49
SEZNAM PŘÍLOH	50

SEZNAM ZKRATEK A ZNAČEK

ČR	Česká republika
PČR	Policie České republiky

ÚVOD

Každý stát disponuje systémem bezpečnostních složek. V české republice tento systém dělíme na Policii České republiky, Hasičský záchranný sbor České republiky, Celní správu České republiky, Vězeňskou službu České republiky, Generální inspekci bezpečnostních sborů, Bezpečnostní informační službu a Úřad pro zahraniční styky a informace. Na okraji systému, ale za nutnosti nezbytné participace stojí obecní police. Policie České republiky je předmětem této práce a je jednou z hlavních složek při zajišťování bezpečnosti osob, majetku, veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti.

Teoretická část se bude zabývat především vymezením jejího obsahu a činností, dále také vymezí úkoly, povinnosti a oprávnění policistů. Velmi stručně zde také bude zmíněna historie vývoje policie. Detailněji zde bude rozebrán postup při výběrovém řízení pro nové uchazeče policie. V několika místech zmíníme informace o obecní policii, neboť její kompetence se často prolínají a doplňují. Veřejnost někdy nedokáže oba systémy jednoznačně odlišit, proto považujeme za účelné určité rozdíly zdůraznit.

Empirická část se zaměří na vnímání předpokladů a motivací ze strany pracovníků sboru Policie české republiky a dále se zaměří na vnímání veřejnosti vůči tomuto problému. Konkrétně jde o to, jak se na fyzické a psychické testy dívá občan, co si myslí o náročnosti práce a jak vnímá osobu policisty v kontextu osobního postoje.

Cílem této práce je analyzovat nezbytné předpoklady a způsobilosti proto, aby osoba mohla vykonávat práci policisty, včetně názorů veřejnosti na podmínky přijetí do policejního sboru.

Police bývá vnímána často kontroverzně a v současné době mají tyto kontroverze snahu zesilovat s ohledem na to, jaké represe musí policie vykonávat. Proto se primárně nezaměřujeme na výčet osobnostních vlastností policisty ani subjektivní vnímání fyzické konstituce a kondice, ale na hodnocení jasně stanovených indikátorů, které musí uchazeč o tuto práci splňovat.

1 ZÁKLADNÍ POJMY

Povolání policisty vyžaduje specifické vlastnosti osobnosti, které jedinec musí splňovat. Veškerá činnost, kterou policista provádí, vyžaduje určitý stupeň psychických vlastností. Dále pak také musí splnit dané předpoklady, které se týkají odbornosti. Každý policista musí mít ujasněn svůj postoj ke svému povolání a uvědomovat si své povinnosti, které toto povolání obnáší (Matoušek, 2003, s. 95).

1.1 Osobnost

Osobnost je pojem, který je chápán jako celek duševního života člověka a jeho hlavním znakem je jedinečnost, výlučnost a odlišnost od všech dalších jedinců (Hartl, Hártlová, 2004, s. 169). Osobnost člověka se neustále vyvíjí a nemá žádný konečný stupeň, kterého by se mohlo dosáhnout v průběhu života. Je to celoživotní proces (Smékal, 2002, s. 33)

Policista musí splňovat hned několik požadavků, které vyplývají z náročnosti jeho povolání. Práce u Policie České republiky vyžaduje nejen velkou fyzickou odolnost, ale také psychickou. Daný jedinec musí mít určité speciální schopnosti, a také dovednosti, které získá buď během výcviku, nebo v průběhu své činnosti. Každý kdo vykonává toto povolání, si musí být vědom svého poslání a dělat vše proto, aby ho nijak nenarušil svým chováním (Beneš, 1993, s. 4).

Veškeré požadavky, které jsou kladeny na policistu týkající se policejní profesionality, jsou v Etickém kodexu Policie České republiky, jenž vyšel v roce 2005. V kodexu nalezneme především cíle, závazky a hodnoty. Základní hodnoty, které by měl daný jedinec vlastnit, jsou bezúhonnost, profesionalita, nestrannost, odpovědnost, a také ohleduplnost. V etickém kodexu nalezneme závazky, které musí daný policista dodržovat vůči společnosti, ale také vůči ostatním příslušníkům Policie ČR. Každý policista by měl prosazovat zákony, avšak vždy jen přiměřenou cestou. Chovat se důstojně a důvěryhodně, především pokud jde o kontakt s veřejností. Příslušník Policie ČR by vždy měl respektovat danou kulturu a uplatňovat tak rovný přístup ke všem jedincům. Dalším závazkem, který má Policie ČR je zachování mlčenlivosti o daných informacích. Policisté se musí vyhýbat jednání, kde by mohl vzniknout střet zájmů. Poslední zásadou je, že policista nesmí přijímat žádné dary nebo jiné výhody, kde by mohlo dojít ke korupčnímu jednání a ovlivňování jeho pracovního výkonu (Palán, 1997, s. 20).

Další požadavky, které jsou kladeny na policistu, jsou uvedeny v prvním oddílu třetí hlavy v zákonu č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky a týkají se provádění služebních zákroků,

služebních úkonů a prokazování své příslušnosti k této ozbrojené složce. Základní povinnosti, které se týkají především dodržování služební kázně, se nacházejí v § 45 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (Palán, 1997, s. 22).

1.2 Přehled základních předpokladů

Jakékoliv povolání vyžaduje určité předpoklady. Jelikož policista by měl především pomáhat svému okolí, tak je zde vysoká nutnost dobré fyzické i psychické připravenosti. Pokud člověk pomáhá při své profesi druhým, je nezbytné, aby pečoval i o své zdraví správnou životosprávou a neustále zlepšoval svou fyzickou zdatnost (Matoušek, 2003, s. 52).

Pro řádný výkon povolání policisty je nutné, aby měl rozvinuté psychické procesy jako je vnímání, pozornost, paměť, představivost, myšlení a psychomotorické reakce (Nakonečný, 2004, s. 89).

Matoušek (2003, s. 52 - 54) popisuje základní předpoklady, které by měl každý jedinec pomáhající druhým vlastnit. Jsou to především tyto předpoklady:

- a) Zdatnost – každý příslušník Policie ČR by měl být zdatný, což znamená velmi dobře fyzicky připravený. Před nástupem do výkonu této práce se musí každý jedinec podrobit fyzickým testům, na které se dlouho dopředu poctivě připravoval. Nejen před přijetím do tohoto povolání se policista musí fyzicky zdokonalovat, ale i v průběhu svého výkonu, musí dbát na to, aby vše fyzicky dobře zvládal (Matoušek, 2003, s. 52).
- b) Inteligence - Každý příslušník musí být nejen fyzicky zdatný, ale také je zde nutno, aby prošel určitým stupněm vzdělání a byl inteligenčně způsobilý k výkonu této profese. Je velmi nutné, aby se daný jedinec i v průběhu své činnosti neustále vzdělával a účastnil se určitých kurzů a seminářů (Matoušek, 2003, s. 52).
- c) Důvěryhodnost – každý kdo přijde do styku s příslušníkem Policie ČR, by měl plně důvěřovat této osobě. Důležité jsou zde některé složky osobnosti, jako je například mlčenlivost, otevřenost, spolehlivost a především vyjadřování empatie ze strany policisty (Matoušek, 2003, s. 53).

Náročnost práce u Policie ČR vyžaduje pozitivní morální a etické principy chování. Je velmi důležité, aby příslušník Policie ČR dodržoval principy služební kázně. Policie ČR je neustále pod kontrolou veřejnosti, a proto tato práce vyžaduje především velký tlak na mravní bezúhonnost (Porada, Holcr, 2011, s. 126-130).

1.3 Komunikační dovednosti

Pro výkon práce policisty je velmi důležité, aby daný jedinec pochopil a efektivně využíval jednotlivé složky sociálního styku. K velmi důležité části u zlepšování profesionality policisty dochází právě u prohlubování schopností a dovedností týkající se kontaktu s druhým člověkem. Komunikace může mít mnoho účelů, odlišný obsah i formu. Komunikace má především čtyři hlavní funkce, kterými jsou předávání informací, instruování, přesvědčování, a také slouží k pobavení. V policejní praxi se jedná především o prostředek sloužící k výměně sdělení, zdroj a produkt meziosobních vztahů a prostředek k ovlivňování postojů (Matoušková, Spurný, 2005, s. 7-12).

Velmi důležitým faktorem u komunikace policisty s další osobou je, aby příslušník byl vstřícný, uvolněný, akceptující, zajímavý a především se uměl vcítit do dané situace. Komunikaci se dělí buď na verbální komunikaci, která probíhá pomocí mluvené nebo psané řeči nebo na neverbální komunikaci, která se především projevuje pomocí mimiky, gest, či řeči těla. Pro policistu je velmi důležité správné propojení verbální i neverbální komunikace. Díky neverbální komunikaci policista může podpořit řeč, nahradit řeč, vyjádřit emoci, uskutečnit sebevyjádření nebo vyjádřit interpersonální postoj (Matoušková, Spurný, 2005, s. 19-26).

U správně nastavené komunikaci policista musí vždy zvolit vhodné držení těla, dodržovat určitou vzdálenost od druhé osoby. Musí také myslet na výraz v obličeji, pohyb rukou a tón hlasu. Celou komunikaci je nutno také podřídit dané situaci a brát ohled na to, že daná osoba, se kterou policista jedná, může být ve špatném psychickém stavu. Vždy musí dbát na to, že každý člověk má jiný charakter a temperament (Matoušková, Spurný, 2005, s. 47).

1.4 Motivace

Pro každého budoucího příslušníka jsou důležité nejen veškeré formální předpoklady, které musí splnit, ale také motivace. Motivace je psychický proces, který ovlivňuje chování daného jedince, už při výběru své profese. Jedná se o seskupení faktorů a jejich působení. Je to psychický proces, který směřuje k uspokojení naší potřeby. Celý tento proces pak dále ovlivňuje výkon a nasazení člověka v dané činnosti. Každý jedinec je jedinečný a má také odlišné potřeby a cíle, aby tyto potřeby a cíle uspokojil, musí uskutečnit určité kroky k jejich splnění (Říčan, 2010, s. 96).

Hlavními zdroji motivace jsou potřeby, zájmy, ideály, a také hodnoty. Jedinec, který má stanovené cíle, jedná tak aby všeho, co nejsnadněji cestou dosáhl a uspokojil, tak svou potřebu (Říčan, 2010, s. 104).

Motivace se rozděluje dle faktorů, které ji ovlivňují. Faktory jsou buď vnější, nebo vnitřní. Vnitřní faktory jsou ty, kteří si lidé vytvářejí sami. Jsou to faktory například jako je odpovědnost, autonomie nebo například možnost využívat své dovednosti a schopnosti. Vnější faktory jsou například různé odměny, pochvaly nebo také kritiky (Amstrong, 2007, s. 221).

Hagemannová (1992, str. 45) uvádí, že nejdůležitějším faktorem, který ovlivňuje chování jedince pro výběr svého povolání, jsou peníze. Pokud také roste plat, či mzda roste očekávání nadřízených zaměstnanců na výkon pracovníka.

Dalším faktorem, který ovlivňuje jedince při výběru povolání, je například osobní postavení, kdy daný člověk má potřebu vést lidi a snaží se tak vyniknout. Dále to jsou pracovní výsledky, přátelství, jistota, odbornost, samostatnost a kreativita (Bělohávek, 2003, s. 42).

Zákon č. 361/2003 sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů je základním faktorem, který motivuje příslušníky bezpečnostních sborů k výkonu své práce. Tento zákon především upravuje právní poměry příslušníků bezpečnostního sboru, a také jejich odměňování. Výše mzdy se hodnotí dle jednotlivých složek služebního příjmu. Těmito složkami je základní tarif, jednotlivé příplatky a odměny. Dalším impulsem pro nové uchazeče o práci u Policie ČR mohou být například výhody sociální povahy, výhody bezprostředně související s prací nebo výhody spojené s určitým postavením v organizaci (Dvořáček, 2004, s. 37-39).

Pokud má policista ke své profesi pozitivní vztah a práci nebere jako povinnost, bude ve své práci spokojen a motivován k lepším výkonům (Amstrong, 2007, s. 251).

2 HISTORIE POLICIE

Policie, a také policejní sbory prošly dlouhým vývojem a své kořeny mají už v dávném starověku, kdy při rozvoji společnosti byla také potřeba zajistit veřejný pořádek a bezpečnost. Samotný název prošel několika změnami.

2.1 Období do roku 1918

Již v minulosti lidé bojovali se zločinci. Díky rozvoji společnosti lidé začali páchat zločiny, a tak byla potřeba se s nimi nějak vypořádat. Ve středověku státní správa nefungovala, tak jak by měla. Bylo zde zvykem, že obyvatelstvo se podílelo na stíhání zločinu. Vládla zde slabá ústřední moc, kdy panovník velmi často soupeřil se šlechtou, což celému městu znepríjemňovalo boj proti zločinu. Činnost policie zde vykonávaly zemské a vrchnostenské soudy, magistráty a plno dalších (Macek, Uhlíř, 1997, s. 45- 50).

První zmínky o tom, že by někdo vykonával, jak již dnes můžeme říct práci bezpečnostních sborů je z roku 1368. Kdy byli najímáni městští žoldnéři, aby vykonávali práci stráže bran, mostů. A v pozdějších letech již dostávali pevný plat a začali především hlídat bezpečnost v ulicích města (Macek, 1997, s. 45).

Ve městech byla zřízena policejní ředitelství a v těch menších centrech komisařství. Byla vykonávána jak činnost státní policie, tak i činnost obecní policie. Celý tento systém nám zde zůstal až do roku 1918 (Macek, 1997, s. 51)

Další složkou, které na území habsburské monarchii hned vedle policie působilo, bylo četnictvo. První zmínky o tomto sboru jsou z roku 1815, kdy po Vídeňském kongresu přibila Rakousku část území bývalého Italského království, tedy území Lombardie. S tímto územím byly také převzaté tamní vojenské jednotky (Macek, 1997, s. 64).

2.2 Období I. Republiky (1918-1939)

Poté, co skončila 1. světová válka, a také se rozpadlo Rakousko- Uhersko, zde vznikla Československá republika. Avšak tento vznik nového nástupnického státu neměl na bezpečnostní organizaci žádný velký dopad (Macek, 1999, s. 9).

Četnictvo

Prvními složkami, které chránily Československý stát, bylo četnictvo v Čechách. Byl to organizovaný strážní sbor, který měl pravomoc zasahovat po celém území státu. Hlavní

osobou tohoto sboru byl generální velitel četnictva s řídicími orgány na Ministerstvu vnitra. Četnictvo bylo děleno na zemská velitelství, která se dělila na četnická oddělení a jim podřízená okresní velitelství, pod které spadaly další stanice. Celý tento sbor se dělil na mužstvo, kterým se říkalo gážisté mimo hodnostní třídy a důstojníky- gážisty (Macek, 1997, s. 52-62).

Policie

Poté, co vznikl samostatný stát, bylo úřadů policie velmi málo. Existovala zde jen dvě policejní ředitelství a dvě policejní komisařství. Díky tomu, že v pozdějších letech mohl být zřízen státní policejní úřad i bez souhlasu příslušné obce, vzniklo zde mnoho dalších státních policejních úřadů. Organizace státních úřadů spočívala v tom, že v čele úřadu byl policejní ředitel nebo správce komisařství, který byl zodpovědný za celý příslušný obvod. V jeho práci mu pomáhaly sbory uniformované a neuniformované strážce, úřednický personál a pomocný personál (Macek, 1999, s 21- 36).

Obecní policie

Na území československého státu působila také obecní policie. Působila zde současně se státní policií a četnictvem. Tyto bezpečnostní sbory byly zřízené a financované obcí a pečovaly o bezpečnost osob a majetku. Na území, kde působily tyto sbory, mohlo také paralelně působit četnictvo.

Finanční stráž

Další převzatou složkou z rakousko-uherské monarchie byla vojensky organizovaný strážní sbor, který se nazýval finanční stráž. Tento sbor především hlídal celní hranice a vykonával celní dozor. Finanční stráž se skládala z úředníků, zřízců a pomocných zřízců (Macek, 1999, s. 111).

2.3 Protektorát Čechy a Morava (1939-1945)

Toto období znamenalo pro území bývalého československého státu mnoho změn. Hned po Mnichovské konferenci, která proběhla dne 29. září 1938, republika ztratila mnoho území. Mnoho území bylo odstoupeno Německu, dále pak i Maďarsku a Polsku. Veškeré československé četnictvo a státní policie bylo z tohoto území staženo, a tak se zde o bezpečnost staraly policejní složky těchto států. Díky této změně pak došlo k přehlčení bezpečnostních složek na území Československé republiky. Celý nápor Německa vyvrcholil, když došlo k okupaci zbytku Československého státu a vytvořil se protektorát Čechy a Morava (Macek, 2001, s. 7).

Protektorát představoval ze státoprávního hlediska komplikovaný útvar, ve kterém vedle podřízené české správy fungovala řídicí německá správa se svými bezpečnostními orgány (Macek, 2001, s. 44).

Na území protektorátu Čechy a Morava vykonávala bezpečnostní funkce německá pořádková policie, která byla z resortu Orpo i Sipo (Macek, 2001, s. 47).

2.4 Československo v letech (1945-1989)

Díky politickým změnám po roce 1945 nastaly velké změny. Oproti všem dosavadním bezpečnostním systémům bylo za cíl vytvořit jednotnou strukturu, a tak zde došlo k převzetí bezpečnostní správy do rukou československých orgánů. Součástí bezpečnostních orgánů zde také byly tzv. revoluční gardy a závodní milice. O veřejnou bezpečnost se také starala zahraniční vojska (Macek, Uhlíř, 2011, s. 34).

Dne 17. 4. 1945 byl v Košicích schválen dokument, jehož cílem bylo sjednotit policejní sbor, nazývaný Sbor národní bezpečnosti (SNB) (Macek, Uhlíř, 2011, s. 41-43)

Díky novému uspořádání státu, muselo také dojít ke změně v organizační struktuře SNB. Vzniklo zde nové oddělení Veřejné bezpečnosti (VB) (Macek, Uhlíř, 2011, s. 66).

Celý Sbor národní bezpečnosti se v průběhu let nespočetněkrát změnil. Po několika změnách zde došlo k celkovému sjednocení policejního sboru, který měl pravomoc působit na celém území státu. Celá struktura spočívala v tom, že celá SNB se dále dělila na jednotlivé složky, které měly jasně rozdělené funkce. Hlavní složkou byla Veřejná bezpečnost a Státní bezpečnost (StB) (Macek, Uhlíř, 2011, s. 68).

K velké změně došlo v roce 1948, kdy celý tento sbor byl ovládnut komunistickou stranou a StB se tak změnila na politickou policii. Díky policejnímu zákroku proti demonstrantům, který proběhl 17. listopadu 1989 a mnoha dalším událostem, díky nimž Sbor národní bezpečnosti nebyl mezi občany oblíben, byl komunistický režim zrušen. Po tomto zhroucení systému došlo k ukončení činnosti Sboru národní bezpečnosti a vznikl a Policie ČSFR, která se roku 1993 proměnila na Policii ČR (Macek, Uhlíř, 2011, s. 72).

Na tomto základě se tedy odvíjejí úvahy o moderním zřízení policejního sboru s ohledem na využití dobré praxe a poučení z historie.

3 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

Policie se rozlišuje dle toho, kdo ji zřizuje. Rozděluje se na státní a obecní. Státní Policie České republiky je zřizována Ministerstvem vnitra. Obecní policie je zřizována obcemi. Pokud obecní policii zřizuje obec, která má status města, statutárního města nebo také hlavního města Prahy, tak v tomto případě tato obecní policie nese název městská policie.

3.1 Vymezení pojmu Policie České republiky

Pojem Policie České republiky, nebo jinak řečeno ozbrojené bezpečnostní sbory zřízené zákonem České národní rady slouží veřejnosti a jejím úkolem je chránit bezpečnost osob, majetku, a také chránit veřejný pořádek a předcházet trestné činnosti. Policie ČR byla zřízena zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, který nabyl účinnosti k 1. lednu 2009 (Mates a kol., 2009, s. 106). Je to jednotný bezpečnostní sbor, který je ozbrojený. Jedná se o složku, která je součástí čtyř složek Integrovaného záchranného systému. Policie České republiky vykonává záchranné a likvidační práce při mimořádných událostech.

Slovo „policie“ je odvozeno od latinského slova „politia“, což znamená veřejná správa. Od tohoto slova je převzaté slovo řeckého původu „polis“, nebo-li starání se a udržování blahobytu celé země. Tento pojem tak sahá až do daleké minulosti (Macek, 1997, 17-19).

Bezpečnostní sbory členíme na ozbrojené, zde můžeme nalézt právě zmiňovanou Policii ČR a na neozbrojené, které představuje zejména Hasičský záchranný sbor. Policie ČR vykonává svojí práci na celém území České republiky a hlavní náplní je výkon pořádkového dozoru a zásahové činnosti. Příslušníci policejních sborů mohou při své práci použít donucovací prostředky. Pokud tomu tak dovolí i zákon mohou použít zbraně. Některé složky těchto sborů mohou také vykonávat státní správu ve stanovených oblastech a vydávat i formální správní akty, provádět kontroly a vést evidence (Průcha, Pomahač, 2002, s. 322).

Do bezpečnostního sboru dle zákona č.361/2003Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů řadíme složky Policie České republiky, Hasičský záchranný sbor České republiky, Celní správu České republiky, Vězeňskou službu České republiky, Generální inspekci bezpečnostních sborů, Bezpečnostní informační službu a Úřad pro zahraniční styky a informace (Průcha, Pomahač, 2002, s. 322).

Zaměstnanecký poměr příslušníků těchto sborů je tzv. služební poměr, nikoli pracovní. Výjimku zde představuje obecní policie, kde strážníci jsou v pracovním poměru k dané obci (Mates a kol., 2009, s. 106-107).

Policie České republiky je velmi důležitou ozbrojenou složkou v rámci České republiky, protože je zřízena přímo státem. Plní tak své povinnosti v rámci celostátní působnosti týkající se věcí vnitřního pořádku a bezpečnosti státu. Úkoly policisty vyplývají z bezpečnostní politiky státu, kterou stanovuje stát. Policie České republiky je podřízena ministerstvu vnitra. Je tvořena z policejního prezidia, útvarů s celostátní působností, krajských ředitelství a útvarů zřízených v rámci krajských ředitelství. Pojem policie je velmi široký, jelikož pod tímto pojmem se neskrývá jen jedna instituce, ale hned několik. Kromě Policie České republiky sem také patří obecní policie, vojenská policie, zpravodajské služby, vězeňská služba, celní správa, parlamentní stráž, stráž na úseku ochrany přírody (Vokuš, 2010, s. 30-31).

Policie České republiky má svoji působnost především na území státu, mohou však nastat i výjimečné situace, kdy je nutné zajistit spolupráci v mezinárodních vztazích. Jsou to vztahy, které jsou upraveny mezinárodní smlouvou (Mates a kol., 2009, s. 29).

3.2 Činnost Policie České republiky

Policie České republiky je velmi důležitá pro každého občana. Hlavním úkolem policie je služba veřejnosti. Což znamená chránit bezpečnost osob a majetku, starat se o veřejný pořádek, a také předcházet trestné činnosti. Díky vymezení těchto úkolů můžeme také stanovit počet policistů a definovat nároky na jejich vzdělání, a tak určit uspořádání tohoto sboru jako celku (Mates a kol., 2009, s. 10-12).

Podle zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, tak policie plní tyto úkoly:

1. chrání bezpečnost osob a majetku
2. zajišťuje a obnovuje veřejný pořádek
3. vede boj proti terorismu
4. odhaluje trestné činy a dohledává jejich pachatele
5. provádí vyšetřování trestných činů
6. zajišťuje ochranu ústavních činitelů České republiky a bezpečnost chráněných osob, kterým je při jejich pobytu na území České republiky poskytována osobní ochrana podle mezinárodních dohod
7. zajišťuje ochranu zastupitelských úřadů, ochranu sídelních objektů Parlamentu, pokud zákon nestanoví jinak, prezidenta republiky, Ústavního soudu, Ministerstva zahraničních věcí ČR, Ministerstva vnitra ČR a dalších objektů zvláštního významu pro vnitřní pořádek a bezpečnost, které určí vláda na návrh ministra

vnitřní, také ochraňuje objekty, pro které taková ochrana vyplývá z mezinárodní dohody, kterou je Česká republika vázána

8. dohlíží a řídí bezpečnost a plynulost silničního provozu
9. odhaluje přestupky
10. projednává přestupky, pokud tak stanoví zvláštní zákon (zákon č. 186/1992 Sb.)
11. vede evidence a statistiky potřebné pro plnění svých úkolů
12. vyhláší celostátní pátrání, přitom je oprávněna zveřejňovat údaje nezbytné k identifikaci hledaných osob
13. provádí úkony související s bezprostředním pronásledováním osob, které uprchly z výkonu vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody,
14. zadržuje svěřence s nařízenou ústavní nebo uloženou ochrannou výchovou, kteří jsou na útěku a spolupůsobí při jejich vyhledávání,
15. zajišťuje pohotovostní ochranu jaderných zařízení, která určí vláda České republiky, a podílí se na fyzické ochraně jaderného materiálu při jeho přepravě podle zvláštního zákona (zákon č. 18/1997 Sb.),
16. kontroluje doklady o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 168/1999 Sb.)

Policie ČR také plní úkoly státní správy, pokud je to stanoveno zákonem. Jelikož chceme, aby policie plnila své úkoly, co možná nejefektivněji potřebuje k tomu odpovídající prostředky. Tyto prostředky rozlišujeme na prostředky osobní, věcné, technické a právní.

3.3 Vymezení pojmu obecní policie a její činnost

Celá řada občanů se častěji setkává s příslušníky obecní policie. Mezi jejich činnostmi nemusí být zřejmý rozdíl, proto zde uvádíme základní charakteristiky. Dle právního řádu České republiky obce mohou v samostatné působnosti na svém území zřídit obecní (městskou) policii. Tuto policii upravuje zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů. Dle právního hlediska mezi obecní a městskou policií není žádný rozdíl, platí zde stejná ustanovení pro obě policie. Je tedy zde rozdíl jen v názvu. Obecní policie se člení mezi další složky integrovaného záchranného systému.

Obec vždy také nese náklady na chod obecní policie, která se stará zejména o oblast veřejného pořádku na místní úrovni. Obecní policie má zpravidla omezenější oprávnění než policie státní. Tato policie se zřizuje a také ruší zastupitelstvem obce, a to obecně závaznou vyhláškou. Zaměstnanci obecní policie jsou nazýváni strážníci, kteří mají uzavřený pracovní poměr k obci. Tuto policii řídí starosta obce, či jiný člen zastupitelstva obce, který je k tomu pověřený a je nazýván jako velitel či ředitel obecní policie.

Činnost, kterou vykonává obecní policie je stanovena zákonem č. 553/1991 Sb., o obecní policii. Policie podle tohoto zákona plní tyto úkoly:

1. přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku,
2. dohlíží na dodržování pravidel občanského soužití,
3. dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce,
4. podílí se v rozsahu stanoveném tímto nebo zvláštním zákonem na dohledu bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,
5. podílí se na dodržování právních předpisů o ochraně veřejného pořádku a v rozsahu svých povinností a oprávnění stanovených tímto nebo zvláštním zákonem činí opatření k jeho obnovení,
6. podílí se na prevenci kriminality v obci,
7. provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích v obci,
8. odhaluje přestupky, jejichž projednávání je v působnosti obce,
9. poskytuje za účelem zpracování statistických údajů Ministerstvu vnitra na požádání údaje o obecní policii
10. upozorňuje fyzické a právnické osoby na zjištěné nedostatky a podle konkrétní situace činí opatření směřující k nápravě,
11. zajišťuje pořádek a bezpečnost při mimořádných akcích,
12. provádí odchyt zatoulaných psů a nelze-li zjistit majitele, předává je dále do útulku

4 POVINNOSTI A OPRÁVNĚNÍ PRACOVNÍKŮ

Poté, co se uchazeč stane policistou, získá tak povinnosti a oprávnění, které jsou dány zákonem. Jsou to povinnosti, které předurčují vztah mezi policií a společností v zájmu veřejné bezpečnosti (Dvořáček, 2004, s. 27).

Všechny tyto povinnosti a oprávnění pak kladou specifické požadavky jak na osobnost, tak na konkrétní úkony pracovníků policie.

4.1 Povinnosti policistů České republiky

Nezbytnou povinností při výkonu práce policisty je nutnost dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob a zamezit vznik újmy na zdraví, případně snížit zásah do základních práv a svobod na co nejmenší nezbytně možnou míru k dosažení požadovaného cíle. Povinnosti a oprávnění, které platí pro bezpečnostní sbory Policie ČR, jsou pro všechny složky velmi podobné. Pouze se občas některé povinnosti mění, díky jinému zaměření policisty (Mates, P, a kol., 2004, s. 32).

Veškeré povinnosti, které musí být dodržovány lze nalézt hned v několika právních normách. Normy stanovují, jak se má daný policista chovat v době výkonu, ale i mimo něj. Například zákon č. 283/1991 Sb., o Policii ČR a v zákoně č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů jasně stanovuje jednotlivé základní povinnosti daného policisty (Beck, 2014, s. 20).

Povinnosti, které stanovuje zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů dle § 45, jsou tyto:

1. dodržovat služební kázeň,
2. zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmů služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména nezneužívat ve prospěch vlastní nebo v prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a v souvislosti s výkonem služby nepřijímat dary nebo jiné výhody,
3. zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby; to neplatí, jestliže byl příslušník této povinnosti zproštěn služebním funkcionářem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,

4. prohlubovat svoji odbornost a udržovat svoji fyzickou zdatnost potřebnou pro zastávané služební místo a podrobovat se jejímu ověřování služebním funkcionářem,
5. dodržovat pravidla služební zdvořilosti,
6. poskytovat bezpečnostnímu sboru osobní údaje nezbytné pro rozhodování ve služebním poměru a pro plnění povinností bezpečnostního sboru podle zvláštních právních předpisů,
7. vykonávat službu tak, aby nebyla ovlivňována jeho politickým, náboženským nebo jiným přesvědčením,
8. ohlašovat vedoucímu příslušníkovi závady a nedostatky, které ohrožují nebo ztěžují výkon služby, a skutečnost, že byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, bez zbytečného odkladu,
9. chovat se a jednat i mimo službu tak, aby svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru.

4.2 Oprávnění policistů České republiky

Každý policista má nejen své povinnosti, ale i určitá oprávnění, kterými musí disponovat při výkonu své práce. Díky zákonu jich můžeme nalézt hned několik. Avšak každý policista při realizaci těchto pravomocí musí dbát na to, aby nedocházelo k zásahům do práv a svobod občanů, jež tyto oprávnění mohou mnohdy omezovat. Základní oprávnění, které platí pro všechny policisty bez rozdílu, nalezneme v zákoně o policii ČR.

Základní oprávnění, které jsou stanoveny v zákonu č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů jsou tato:

1. policista je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení přestupku a jeho pachatele, jakož i pro vypátrání hledaných nebo pohřešovaných osob a věcí, a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo k sepsání protokolu o podání vysvětlení.
2. osoba je povinna výzvě podle odstavce 1 vyhovět.

3. vysvětlení může odepřít pouze osoba, která by jí sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželu nebo druhu nebo jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pocítovala jako újmu vlastní, způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přešůpek.
4. vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jí porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěna.
5. policista je povinen osobu předem poučít o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 3 a 4.
6. kdo se dostaví na výzvu, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku (dále jen „náhrada“). Náhradu poskytuje policie. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání.
7. nárok na náhradu podle odstavce 6 zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do sedmi dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.
8. nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena k sepsání protokolu o podání vysvětlení.
9. protokol o podání vysvětlení musí být s osobou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po jeho sepsání policista osobu ihned propustí.
10. o předvedení sepíše policista úřední záznam (§ 12 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů).

4.3 Oprávnění a povinnosti obecní policie

Rozdíly mezi obecní a státní policií jsou minimální, přesto považujeme za důležité se o nich stručně zmínit. Policisté, kteří pracují u obecní policie, mají určitou pravomoc, která jim je daná zákonem. Je to souhrn určitých práv. Policisté obecní policie mají stejná oprávnění jako státní policisté. Obecní policisté mohou požadovat údaje od určitých orgánů, dále mohou žádat o prokázání totožnosti dané osoby, předvést osobu na svou stanici, zakázat vstup na dané místo, zabavit danou věc, mají pravomoc otevřít byt nebo jiný prostor, mohou

zabránit odjezdu vozidla a mohou také použít donucovací prostředky či psa pokud je to nezbytně nutné.

Při těchto zákrocích a úkonech je každý obecní policista povinen dodržovat určitá pravidla. Policista musí dbát cti, vážnost, a také důstojnosti své vlastní osoby. Při jeho výkonu nesmí vzniknout bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod. Policista musí před každým svým zákrokem poučít osoby o jejich právech (Brázda, 2008, s. 41).

Policisté (Brázda, 2008, s. 49) mohou také zasahovat i v mimo pracovní dobu, popřípadě mohou také učinit další opatření, jako je například podání oznámení nejbližšímu možnému policejnímu útvaru, dopustil-li se někdo trestného činu nebo přestupku.

Povinností každého policisty je prokázání své příslušnosti pomocí průkazu od obecní policie, stejnkroje s odznakem obecní policie, svým identifikačním číslem a názvem své obce. Pokud okolnosti neumožňují, aby se policista prokázal svým průkazem, má povinnost se před každým zákrokem ústně prokázat, že jde o obecní policii. Průkaz poté ukáže, jakmile to situace dovolí. Před každým zákrokem je strážník povinen použít odpovídající výzvy a upozornit tak pachatele trestného činu či přestupku na možný zásah (Brázda, 2008, s. 51-53).

5 PŘÍJEM ZAMĚSTNANCŮ

Existují dva typy pracovněprávních vztahů mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Jeden typ podléhá zákonu č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a jde zde o vznik služebního poměru. Pokud se, ale bavíme o obecní policii, která podléhá zákonu č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, tak v tom to případě jde o pracovní poměr.

5.1 Požadavky pro vznik pracovněprávních vztahů

O veškerou činnost spojenou s náborem nových zaměstnanců a příslušníků policie, se stará odbor personálního oddělení ve spolupráci s Ředitelstvím pro řízení lidských zdrojů. Hlavním úkolem při řízení lidských zdrojů jsou všechny procesy spojené s náborem pracovníků, motivací pracovníku a jejich rozvíjení se a v neposlední řadě také jejich udržení na daném pracovním místě.

Přijímání nového příslušníka Policie ČR souvisí se zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Můžeme zde nalézt popis vzniku služebního poměru, ale i také skončení tohoto poměru.

Každý kdo se chce stát policistou, musí splňovat hned několik podmínek. První z nich je, že se musí jednat o občana ČR, který dovršil věku 18 let. Povinností každého zájemce o práci je také doručit písemnou žádost o přijetí do služebního poměru na příslušné pracoviště. Další z podmínek je dokončené střední vzdělání s maturitní zkouškou. Tento občan musí být bezúhonný, a také fyzicky, zdravotně a osobnostně způsobilý k výkonu této služby. Dále se pak nesmí jednat o člena politické strany či hnutí. Zájemce nesmí být výdělečně činný či vykonávat živnostenskou činnost. Poslední podmínkou, kterou zmíním je to, že zájemce nesmí být součástí řídicích či kontrolních orgánů právnických osob, jež vykonávají podnikatelskou činnost.

Pokud se u policie uvolní služební či pracovní místo, ihned se zahájí přijímací řízení na nového příslušníka. Toto řízení proběhne jen pouze v okamžiku, kdy zájemce doručí písemnou žádost o tuto pozici, občanský průkaz, rodný list, doklad o nejvyšším ukončeném studiu, zdravotní dokumentaci o tom, že je způsobilý k výkonu této činnosti, doklad o dosažené praxi. Dále se pak prokáže čestným prohlášením, že není člen politické strany, a také podá souhlas s poskytnutím a zpracováním osobních údajů. Občan, který se zajímá o pozici příslušníka policie, nesmí být odmítnut kvůli rase, věku, barvě pleti, pohlaví, sexuální orientaci, náboženství, politickému či jinému smýšlení. Dále pak nesmí být odmítnut kvůli

jeho národnosti, etnickému či sociálnímu původu, rodu, majetku. U občana nezáleží ani na manželském stavu nebo povinnosti k rodině. Celý tento zdlouhavý proces vybírání nového příslušníka průměrně trvá 3 měsíce a s každým zájemce personální oddělení jedná ústní písemnou formou. V tomto procesu zájemce musí splnit testy tělesné zdatnosti, absolvovat lékařskou prohlídku, aby se posoudila zdravotní způsobilost, a také musí projít psychologickým vyšetřením (*Služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů*, 2007).

5.2 Proces vzniku služebního poměru

Začátek služebního poměru vzniká dnem, který je uveden v rozhodnutí od služebního funkcionáře, jež má personální pravomoc. Při vzniku služebního poměru policista uzavře smlouvu na dobu určitou, která trvá 3 roky. Pokud policista úspěšně vykoná služební zkoušku a je dobře hodnocen při výkonu služby a služební poměr na dobu určitou mu skončil, tak teprve potom je s ním uzavřena smlouva na dobu neurčitou (Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů a předpisy související, Tiskárny MV ČR, p. o., Praha 2006).

Poté co uchazeč získal služební poměr, je nutné ho dosadit na vhodné služební místo, které se stanoví dle služební hodnosti.

Podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, můžeme policistu převést na jiné služební místo. V tomto zákoně nalezneme hned tři důvody, kvůli kterým tato situace může nastat. První případ nastává, kdy služební místo bylo zrušeno, či příslušník pozbyl požadovanou fyzickou, osobní a zdravotní způsobilost. Další případ může nastat, pokud příslušník splní výběrové řízení, díky němuž bude ustanoven na služební místo ve vyšší služební hodnosti. V opačném případě může být příslušník převeden na služební místo v nižší hodnosti, pokud o to požádá. Poslední případ souvisí s příslušníky zpravodajské služby ČR, které mohou být převedeni na jiné služební místo dle stanovení, které je ustanoveno právními předpisy. (Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů).

Ve výše zmíněném zákoně můžeme také naléznout důvody, kdy je možné příslušníka převelet na jiné místo. K této situaci dochází, pokud je nutné plnit důležité služební úkoly. (Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů).

Pokud je příslušník Policie ČR podezřelý ze spáchání trestného činu, kázeňského přestupku, či jiného správního deliktu, může v tomto případě dojít k zproštění výkonu služby.

Toto zproštění trvá po celou dobu, co je příslušník stíhán. Po ukončení tohoto stíhání se zproštění výkonu služby ukončí (Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů).

5.3 Proces vzniku pracovního poměru

U obecní policie se uzavírá poměr pracovní. Největší rozdíl mezi služebním a pracovním poměrem je, že oba tyto poměry se řídí jinými zákony. Poměr pracovní se řídí zákoníkem práce. Služební poměr se řídí různými právními předpisy. Pracovní poměr uzavírají dvě smluvní strany, které jsou vzhledem ke svému postavení na stejné úrovni, a je to vztah soukromoprávní. Pracovněprávní vztah se zakládá na uzavření pracovního poměru mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem jehož předmětem je pracovní činnost, která nastává dle pokynů a je ohodnocena mzdou. Tento celý vztah se zaznamenává v pracovní smlouvě, která je uzavřena písemně. Tento poměr určuje daná práva a povinnosti všech stran. S pracovní smlouvou musí souhlasit jak zaměstnanec, tak i zaměstnavatel (Pavlátová, 2004, s. 24-26).

Ještě než vznikne samotný pracovní poměr, zaměstnavatel se zaměřuje na výběr vhodných zájemců na určenou pracovní pozici. Zaměřuje se především na samotnou kvalifikaci uchazeče. Další požadavkem, který je zkoumaný, jsou zvláštní schopnosti, které jsou k výkonu této pozice nezbytně nutné, nebo také speciální schopnosti, které zaměstnavatel potřebuje. Zaměstnavatel smí požadovat od uchazeče veškeré informace, které souvisí s uzavřením pracovní smlouvy. Zaměstnavatel také musí obeznamit tohoto budoucího strážníka o jeho právech a povinnostech, které se vztahují k výkonu této funkce. Musí také seznámit uchazeče o podmínkách odměňování, které vyplývá ze zvláštních předpisů. V některých případech je také nutné zajistit ze strany zaměstnavatele vstupní lékařskou prohlídku pro daného uchazeče (Zákoník práce, 2006, s. 20-21)

6 PRŮBĚH PŘIJÍMACÍHO ŘÍZENÍ

Každý uchazeč musí úspěšně vykonat prověrku tělesné zdatnosti, psychologické vyšetření a úspěšně projít zdravotní prohlídkou a dalším personálním řízením. Tyto kroky jsou nezbytné při každém přijímání nových uchazečů, kteří mají veškeré předpoklady na to stát se dobrými policisty. Policista se velmi často dostává do situací, kdy riskuje své zdraví, a proto musí před nástupem do výkonu, podstoupit zdravotní, fyzické a psychické testy. Jelikož výkon práce policie slouží, především veřejnosti je nezbytné, aby každý příslušník byl před nástupem prověřený a nemohl, tak například způsobit další nehodu.

6.1 Prověrka z fyzické zdatnosti

U každého uchazeče je velmi důležité, aby byl fyzicky způsobilý k výkonu služby u Policie ČR. Prověrka fyzické zdatnosti každého uchazeče prověří, zda je na dobré pohybové úrovni, která je velmi důležitá pro výkon služby. Celý tento test probíhá formou testu, který kontroluje příslušná komise. Test se skládá z několika disciplín, které se v průběhu let velmi často měnily. Po celou dobu testování uchazeč získává bodové ohodnocení. Podle kterého komise rozhodne, zda daného uchazeče přijme či nepřijme. Každý zájemce absolvuje čtyři disciplíny. Avšak tyto disciplíny se liší, pokud se uchazeč zajímá o pozici u státní policie či městské policie. Testy, které jsou určené pro státní policii, se skládají z běhu na 1000 metrů, člunkového běhu, kliků a celomotorického testu. Zde musí občan získat minimálně u každého cviku 4 body a 36 bodů v celkovém součtu bodů z testu. Což znamená v průměru alespoň 9 bodů v každé disciplíně. Naproti tomu testy, které slouží pro příjem uchazečů k městské policii, se skládají z kliků, člunkového běhu, dvanáctiminutového běhu, sedů lehů a celomotorického testu. Při tomto testu je nutné splnit 45 bodů v celkovém součtu. U některých služebních míst se uvedené disciplíny mohou lišit. Testy fyzické zdatnosti jsou pro městskou policii náročnější než ty pro policii státní.

Člunkový běh 4x10m

U toho testu komise zjistí, zda je testovaný fyzicky schopný vytrvalosti, a také zda je schopný zareagovat na rychlé změny pohybu. Tomuto testu je nutný rovný terén, na kterém je jasně vyznačen 10 -ti metrový úsek. Tento úsek je vyznačen metami a je měřen od vnějšího okraje dané mety. Každý uchazeč má za úkol proběhnout vyznačenou trať co nejrychleji a především způsobem, který je předepsaný. Testovaný na znamení vyběhne od startovní mety, která se musí nacházet po levé ruce. Dále běží šikmo k metě druhé, kterou oběhne a ihned se vrátí zpět. Zde oběhne opět metu první a poslední úsek uchazeč metu neobíhá,

pouze se jí dotýká a běží k metě druhé, kde následuje rychlý obrat a doběh k metě první. Zde měřený úsek končí a čas se zastavuje. První dva úseky by měly tvořit osmičku. Měřený čas se hodnotí s přesností na desetinu sekundy (Posouzení fyzické způsobilosti uchazeče, 2020).

Kliky – vzpor ležmo opakovaně

Cílem této disciplíny je provést klasický klik, kdy se testovaný uchazeč musí dotknout hrudí země. Cvik začíná vleže na břicho, kdy pokrčíme paže a opřeme se dlaněmi o zem. Dlaně se nacházejí v úrovni prsou a prsty směřují dopředu. Poté je nutné napnout ruce a dostat se tak nahoru do pozice vzporu ležmo. Další fáze přichází, když pokrčíme ruce a uděláme tak klik. Tato disciplína je velmi striktní, takže zde nejsou žádné jiné varianty, jak klik provést jinak. Avšak mohou nastat výjimky, kdy ženy mají povolenou variantu, kdy jsou kolena opřena o zem. U tohoto cviku se provádí hodnocení dvěma způsoby. Buď hodnotíme počet udělaných kliků za jednu minutu. Druhá varianta je, že uchazeč provádí kliky, dokud sám může. Jakmile se začne prohýbat především v bedrech, test se ukončuje (Posouzení fyzické způsobilosti uchazeče, 2020).

Sedy lehy

Uchazeč si nejprve lehne na záda a mírně pokrčí nohy. Nohy jsou roznoženy. Vzdálenost kolen od země je zhruba 30 cm. Ruce jsou spojeny za hlavou, tak aby se lokty dotýkaly země. U tohoto cviku nejde o striktní sed leh, ale o sed leh s rotací trupu, kdy je našim cílem dotknout se loktem opačného kolena. Poté se vrátíme zpátky do lehu. Je zde nutné pokaždé strany vystřídat a dotýkat se tak pokaždé opačného kolene. U tohoto testu je velmi důležité, aby člověk, který provádí tento cvik, měl po celou dobu chodidla na zemi, proto se zde nachází druhý člověk, který testovaného drží za kotníky a pomáhá mu tak nohy zde udržet. Hodnotí se zde maximální počet sedů lehů, který je uchazeč schopný provést za dvě minuty. Je zde možné zastavit, odpočinout si a opět pokračovat v provádění cviku (Posouzení fyzické způsobilosti uchazeče, 2020).

Celomotorický test CMT

Testovaný začíná u tohoto cviku ve stoje. Poté přichází fáze, kdy daná osoba provede dřep, přes který se dostane až do lehu na břicho, dále pokračuje tím, že zvedne ruce z podložky. Pak opět přes dřep se dostane do stoje, tak aby hlava byla v prodloužení páteře. Po tomto provedení testovaný opět udělá dřep, ze kterého se dostane do lehu na záda, tak aby se paže dotýkaly země a byly podél těla. Opět přichází dřep a napřímené postavení. Zde se hodnotí maximální počet opakování po dobu dvou minut. Pokaždé, co testovaný se dostane do stoje

spatného je mu počítáno jedno opakování. Je nutné, aby tento cvik začínal i končil ve vzpřímeném stoji (Posouzení fyzické způsobilosti uchazeče, 2020).

Běh na 12 minut

Tento test se běhá především na běžeckém ovále, který je dlouhý 250 - 400 m. Komise zde velmi dobře prověří schopnost fyzické vytrvalosti. Na trati by měly být označeny 50 metrové úseky. Hlavní náplní této disciplíny je uběhnout co možná nejdelší vzdálenost za dvanáct minut. Testovaný může kdykoliv během testu zastavit a přejít do chůze. Je velmi důležité, aby zde časoměřič oznamoval průběžný čas. Po skončení časového limitu se testovaný zastaví na místě, kam doběhl, vydýchá se a daný rozhodčí mu oznámí splněnou vzdálenost (Posouzení fyzické způsobilosti uchazeče, 2020).

Běh na 1000m

Komise u této disciplíny zkoumá schopnost střednědobé vytrvalosti. Testovaný má za úkol uběhnout 1000 m za co nejkratší dobu. Technika běhu se zde nebere v potaz. Je zde opět možné v průběhu testu přejít do chůze. Běžecké testy jsou součástí každé fyzické prověrky u Policie ČR (Posouzení fyzické způsobilosti uchazeče, 2020).

6.2 Další povinnosti pro přijetím nového uchazeče

Pro úspěšné absolvování musí uchazeč splnit nejen fyzické testy, ale také testy psychologické. Obsah těchto testů není veřejně známý. Důvodem je to, aby se žádný z uchazečů nemohl na tyto testy dopředu připravit. Avšak některé základní informace o těchto testech jsou přístupné. Je všeobecně známě, že tyto testy jsou velkou hrozbou pro všechny testované. Komise zde zjistí, jak je daná osoba vyzrálá či umí dobře komunikovat s okolím. I přestože jsou tyto testy velmi náročné a polovina uchazečů jimi neprojde, tak Policie ČR nechystá žádnou úpravu. Testy jsou tvořené tak, aby se zjistilo, jakou má uchazeč osobnost a jak je vhodný pro výkon náročné práce u policie. Pokud uchazeč testy neprojde, může být například důvodem to, že je daná osoba příliš agresivní a naopak, nedokáže se soustředit, má nízkou inteligenci či nedokáže komunikovat s okolím. Uchazeč musí absolvovat nejrůznější testy a poté splnit finální osobní pohovor s určeným psychologem, který zjistí předpoklady dané osoby a sám posoudí osobu komplexně. Toto testování trvá většinou pět až osm hodin. Uchazeč zde nejdříve maluje obrázky, počítá matematické příklady a odpovídá na osobnostní otázky. Avšak tyto otázky se zde velmi často opakují, jen jsou jinak položené. Hlavním důvodem je to, aby komise zjistila, či daná osoba nelže a vždy odpovídá stejným způsobem.

Další fází tohoto vyšetření je také IQ test. Kde se zkoumá inteligence člověka. Závěrem celého testování je setkání s psychologem, jak jsem již výše zmiňovala. Zde dostane uchazeč doplňující otázky, které napomůžou prokázat, či daná osoba v předešlých testech lhala nebo ne. Celý průběh tohoto vyšetření má na starosti určený psycholog či psychologové z ministerstva vnitra, kteří posuzují, zda je uchazeč vhodný k výkonu práce u Policie ČR.

Dalším krokem k přijetí uchazeče je splnění lékařské prohlídky, kde se testuje, zda uchazeč není pod vlivem omamných či psychotropních látek. Zjišťuje se také rodinná anamnéza a posuzuje zdravotní stav uchazeče dle zdravotní dokumentace registrujícího lékaře. Celá tato prohlídka se provádí v určeném zdravotnickém centru. Dobrý zdravotní stav budoucího policisty je velmi důležitým předpokladem pro výkon této práce. Policista každodenně pomáhá druhým lidem, a proto je důležité, aby byl zdravý a zdatný.

7 VZDĚLÁVÁNÍ NOVÝCH UCHAZEČŮ

Podmínky, které musí daný uchazeč splňovat, jsou s postupem času náročnější. Každý budoucí policista musí být inteligenčně způsobilý k výkonu této práce, a proto se musí neustále vzdělávat a zdokonalovat. Tento člověk musí splňovat nejen určité předpoklady, které se týkají fyzické zdatnosti, ale musí vlastnit určitou kvalifikaci, jež je vhodná pro výkon dané práce. Po vzniku pracovního poměru či služebního poměru je nutné, aby zaměstnanec nebo příslušník Policie ČR se vzdělávali. Jedná se o základní vzdělávání, které je řízeno školstvím Ministerstva vnitra ČR. Vzdělávání jednotlivých příslušníků či zaměstnanců se liší a to kvůli tomu, že každá pozice má jiné požadavky a zaměstnanec má jiné potřeby.

Jedním ze základních předpokladů pro přijetí nového policisty je to, že daná osoba absolvuje základní odbornou přípravu na Vyšší policejní škole Ministerstva vnitra ČR nebo má dokončené studium na Střední policejní škole Ministerstva vnitra ČR (Vokuš, 2010, s. 26-27)

7.1 Systém vzdělávání Policie České republiky

Každý policista po přijetí musí splnit určitou základní odbornou přípravu. Díky ní získá velmi důležité dovednosti a vědomosti, které pak zúročí na své pozici. Policista musí splňovat určité předpoklady, které se týkají se služební etiky. Musí znát a respektovat lidská práva, chovat se v souladu se zákonem, ale i zvládat stresové situace. Což znamená, že policista musí disponovat určitými vědomostmi, které právě získá díky základní odborné přípravě. Celý proces vzdělávání je rozdělen do dvou částí, jedna z nich je část teoretická a část druhá je splnění odborné praxe. Teoretická část ve většině případů trvá půl roku a koná se na Vyšších a Středních policejních školách Ministerstva vnitra ČR v Brně, Praze, Holešově nebo v Jihlavě. Teoretická část je rozdělena do dvou tematických celků. Prvním z nich jsou „Základy policejních činností“ a druhým je „Postup policistů při provádění služebních zákroků, úkonů a činností“. Předměty, které obsahuje tato příprava, jsou například administrativa a informační technologie, zdravotnická příprava, spojovací příprava, služba dopravní policie, příprava k použití služební zbraně, komunikace a policejní etika, kriminalistika, použití donucovacích prostředků, služba pořádkové policie, a také právo (Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, 2019).

Druhá již zmiňovaná část tohoto vzdělávání představuje řízenou praxi, ta se mnohdy liší, vždy záleží na dané pracovní pozici policisty. Tato část se koná ve školním policejním středisku, které připadá danému krajskému ředitelství Policie ČR. Řízená praxe obvykle trvá

tři měsíce, což se ale také liší dle pracovního místa daného policisty (Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, 2019).

Na konci tohoto vzdělávacího procesu je nutné, aby budoucí policista úspěšně splnil závěrečnou zkoušku, která je také jednou z podmínek, proto aby byl s daným člověkem uzavřen služební poměr. Tuto zkoušku lze splnit, pouze pokud osoba účastnila alespoň 80% hodin v daném vzdělávacím institutu. Zkouška se skládá z písemné části a části ústní. Pokud by tato zkouška nebyla splněna, lze ji opakovat (Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, 2019).

Dalším velmi významným předpokladem pro výkon práce policisty je, že si daná osoba při výkonu své služby rozšiřuje svoji odbornost, tak aby mohla své služební místo vykonávat, co nejlépe. Nadřízený těchto osob je povinen dohlížet na to, aby každý podřízený se účastnil určitých školení. Zásadou každého policisty je plnění řádného výkonu služby. Proto zde existuje několik organizovaných systematických vzdělávacích programů, kterých se příslušníci policie účastní. Těchto programů je několik a ne všechny jsou povinné. Povinný program, který musí policista splnit je další odborná příprava, kde si účastník prohloubí a rozšíří svoji kvalifikaci pro výkon svého dosavadního služebního místa (Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, 2019).

7.2 Systém vzdělávání obecní policie

V tomto místě musíme konstatovat, že primárním rozdílem oproti vzdělávání Policie České republiky je jeho délka nikoliv základ věcného obsahu. Každý policista, který pracuje u obecní policie, by měl být vysoce kvalifikovaný a musí disponovat vysokým etickým standardem. Každý policista musí rozumět určitým zákonům a dokázat je uplatnit i v praxi (Vzdělávání strážníků, 2009-2013).

Vzdělávání strážníků probíhá v jednotlivých regionech, jelikož každá obec je povinna pořádat školení pro své uchazeče ve specializovaném zařízení, které je schváleno ministerstvem školství (Předpis č. 553/1991 Sb. Zákon České národní rady o obecní policii).

V každém specializovaném zařízení je za cílem připravit daného strážníka tak, aby byl schopný své dovednosti, vědomosti a návyky, které zde získal aplikovat do praxe. Každé středisko má hned několik vzdělávacích programů, jako jsou rekvalifikační kurzy, prolongační přípravy, následný výcvik, školení zaměstnanců a odborné semináře. Z tohoto vyplývá, že forem vzdělávání u obecní policie je hned několik. Tyto programy jsou formou

přednášek a cvičení, kde je například i taktická a střelecká příprava policistů, nebo také je zde řízená praxe, kde si každý uchazeč vše vyzkouší v praxi (Vzdělávání strážníků, 2009-2013).

Každý nový uchazeč musí absolvovat tzv. rekvalifikační kurz, kde projde teoretickou i praktickou částí přípravy. Tento celý kurz trvá 12 týdnů a jeho cílem je co nejlépe připravit uchazeče na výkon oprávnění a povinností, které jsou mu následně dány zákonem. V tomto kurzu jsou dva hlavní předměty, kterými je zákon o obecní policii a přestupkové a trestní právo. Dále jsou zde další odborné předměty, kterými je doprava, správní právo, kriminalistika, zákon o obcích, shromažďování, psychologie a základy ústavního práva, živností či vyhlášky a nařízení daných obcí. Další důležitou částí kurzu je nácvik používání donucovacích prostředků a sebeobrany, kde je nutné umět ovládat hmaty, chvaty, údery a kopy. Uchazeč musí také umět používat slzotvorný a elektrické prostředky, techniky poutání, použití zbraně. Celou tuto odbornou způsobilost hodnotí zkušební komise, která je určena Ministerstvem vnitra (Vzdělávání strážníků, 2009-2013).

8 ANALÝZA VÝBĚROVÉHO ŘÍZENÍ POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

Cílem této části je zjistit obtížnost výběrového řízení, kterého se účastní každý zájemce, než nastoupí k Policii ČR. První část této kapitoly zkoumá rozhovory dvou policistů. Druhá část této kapitoly je věnována názorům veřejnosti na podmínky přijetí k Policii České republiky. V této části jsou použity dvě metody empirického výzkumu. První část se skládá z rozhovoru s policisty a druhá část z anketního šetření.

8.1 Rozhovor s příslušníky Policie České republiky

Kvalitativní metoda rozhovoru byla zvolena z důvodu obecně lepší návratnosti odpovědí, neboť od cílové skupiny je těžké získat hromadným sběrem konkrétní data. V současné době musí policisté vykonávat i jiné úkoly, než jim ukládá nejběžnější pracovní agenda.

V tomto rozhovoru jsou zachyceny odpovědi dvou policistů, z nichž jeden pracuje ve velikosti regionu, ve kterém oba slouží. Zjednodušeně řečeno můžeme říci, že porovnáváme osoby a jejich motivace ve městě a na vesnici. Oba policisté mají vystudovanou stejnou střední školu, která nesouvisí s jejich povoláním, a tak jejich nástup k Policii ČR probíhal velmi podobně a zároveň jsou zhruba ve stejném věku.

Rozhovor je tvořen z 10 otevřených otázek, které se zaměřují především na zhodnocení výběrového řízení a na motivaci k výkonu této práce. Rozhovor zabral i se záznamem skoro dvě hodiny a následující text přináší shrnutí klíčových faktorů analyzovaného problému.

Rozhovor s příslušníkem číslo 1

Mohu poprosit o krátké představení?

Je mi 25 let. U Policie České republiky jsem od roku 2018. Sloužím zde tedy již 2 roky. Mým operačním územím je okolí malého města. K mým koníčkům patří především cvičení, běh, kterýkoliv sport, deskové stolní hry, historie a mnoho dalšího.

Jaké dosažené vzdělání máte?

Mé nejvyšší dosažené vzdělání je střední škola s maturitou. Vystudoval jsem Střední školu průmyslovou se zaměřením na technické zařízení budov.

Co vás vedlo k tomu si vybrat povolání u policie?

Policie poskytuje širokou škálu zaměstnání, různorodost a možnost se neustále zlepšovat v mnoha oblastech, které jsou použitelné každý den ve službě. Je zde také mnoho prostoru ke zlepšení, a také dostatek času na koníčky, sport, vzdělání a mnoha dalšího.

Proč si myslíte, že se hodíte zrovna k výkonu povolání policisty?

Dokážu se zlepšovat a učit se, což je v této práci dost podstatné. Dále jsem velmi sportovně aktivní a snažím si udržet slušnou kondici. Jsem klidný a trpělivý a věřím v to, že každý má dodržovat pravidla stanovená systémem, řídit se jimi a to vzhledem k rodině, společnosti a státu.

Projevoval se váš zájem o toto povolání již v dětství?

Ano, zájem o tuto práci jsem měl již od dětství. Už od mala jsem si jako každý kluk hrál na „policajty“ a zloděje. Každého policistu jsem už od mala respektoval za práci, kterou dělají. Vždy jsem chtěl být i já tím, kdo se bude snažit udělat pro společnost to dobré, protože společnost není v dnešní době nastavena směrem k tomu dobrému a mnohdy převládá to špatné.

Proč jste si vybral zrovna státní policii?

Vybral jsem si státní, jelikož je v ní více možností. Je tu práce od obvodních oddělení, přes psovody, instruktory, až k zásahové jednotce. A to hlavní je, že se zabývá i trestním zákonem, což městská police ne.

Bylo pro vás těžké se dostat na pozici policisty?

Těžké nebo lehké, to se říct nedá. Jedná se tam o přijímací řízení, ve které vás prověří od psychického stavu, fyzického, až po zdravotní. Spíše bych to bral tak, že na to máte dispozice, nebo ne případně se můžete zlepšit a zvládnout to, pokud jde třeba o ty fyzické.

Přijdou vám přiměřeně obtížné výběrové testy?

Až na fyzické testy, které jsou dle mého hodně slabé a přizpůsobeny na úplně minimální fyzickou uchazeče, tak jsou výběrové testy v pořádku. Soudit psychologické testy, nebo zdravotní prohlídku nemohu, v tomto směru nemám vzdělání, ale z toho, co jsem u přijímání zažil, bych řekl, že jsou testy adekvátní. Opravdu se ve výsledku pozastavím akorát nad fyzickými testy, ve kterých však musím i vzít v potaz to, že ne každý, kdo je přijat slouží na ulici, nebo je na místech, kde tu fyzickou zdatnost je nutné mít.

Co byste na výběrových testech změnil?

Na testech bych nic neměnil. Policie to má nastavené tak, aby naplnila stav. Místa, kde by člověk potřeboval některou z částí mít v lepším stavu, tak tam si projde dalším přijímacím řízením, ve kterém se už přímo zaměřují třeba na lepší fyzickou kondici, a tak zde člověk bez náležité kondice prostě přijat není. Každý útvar má svá specifika.

Máte v plánu u policie i do budoucna zůstat?

Určitě u policie do budoucna zůstat chci. Tato práce mě velice baví a naplňuje. Mám ji jako koníčka. Chci se v ní dál zlepšovat, dokud mi to zdraví, nebo věk dovolí. Když zvážím i míru osobního naplnění, který mi tato práce poskytuje v tom, že pomohu lidem a zlodějům to zneprzyjemním, ta musím přiznat, že v jiné práci bych toto nenašel.

Rozhovor s příslušníkem číslo 2

Mohu poprosit o krátké představení?

Dobrý den, je mi 22 let a pracuji jako příslušník police v krajském městě. Pocházím z města Jilemnice v Libereckém kraji a od svých osmnácti let jsem se rozhodl osamostatnit a přestěhovat do velkého města.

Jaké dosažené vzdělání máte?

Středoškolské s maturitou. Studoval jsem na Střední průmyslové škole stavební v Hradci Králové obor technické lyceum se zaměřením na architekturu.

Co vás vedlo k tomu si vybrat povolání u policie?

Ani si nejsem jistý, kde se ta myšlenka vzala. Je pravda, že nevlastní otec, který se o mě staral od mých 4 let, pracuje jako vrchní vyšetřovatel u kriminální policie. Možná je prvopočátek té myšlenky někde tam. Každopádně jsem si byl jist, že po střední škole nechci pokračovat v oboru, u kterého bych po dalším studiu musel pracovat celé dny u počítače, jelikož tak se dnes architektura dělá. Chvilí jsem pracoval v nemocnici, ale to mě tak nenaplňovalo.

Proč si myslíte, že se hodíte zrovna k výkonu povolání policisty?

Domnívám se, že jsem člověk se smyslem pro zodpovědnost a dodržování pravidel. Celkově si ale nemyslím, že by existoval přesně daný typ osoby vhodné pro výkon tohoto povolání. Setkal jsem se již s mnoha kolegy od městské, státní i vojenské policie a lidi jsou

různí. Důležité je, že se dokážeme semknout, hodit osobní problémy za hlavu a konat pro vyšší dobro, což je v tomto případě ochrana zákona.

Projevoval se váš zájem o toto povolání již v dětství?

Asi jako každý v dětství jsem měl každý týden jinou představu o budoucnosti. Moje dětství bylo plné sportu, ale ten by mě neuživil. Občas jsem vyzvedával otce z práce, když ještě pracoval na místním oddělení státní policie. Už tam jsem si zřejmě několikrát představil řízení služebního vozu a nošení koltu u pasu.

Proč jste si vybral zrovna státní policii?

Budu mluvit z vlastní zkušenosti a tedy o podmínkách, kde pracuji. Před výběrem jsem si zjistil veškeré informace a podklady a dospěl k názoru, že z pohledu mladého člověka jsou v současné době mnohem lepší podmínky státní policie než u obecní.

Bylo pro vás těžké se dostat na pozici policisty?

Podal jsem přihlášku pro přijetí do služebního poměru k městské policii a obratem mi přišel termín fyzických testů. Po jejich splnění, hned další den, následovaly testy psychické. Pro mě byly určitě náročnější psychické, celý jejich průběh zabral asi 7 hodin, takže když jsem vyšel ani jsem nevěděl kudy se dostat domů. Do měsíce mi přišlo jejich vyhodnocení a informace o termínu zdravotní prohlídky. Vše jsem úspěšně zvládl a následoval výcvik ve vzdělávacím centru. Zde jsem společně s třídou absolvoval hodiny práva, přestupků, psychologie, dopravy atd. s opravdu sympatickými kolegy, kteří fungují jako učitelé. Všem nám hodně dali a bez jejich pomoci bychom to nezvládli. Samozřejmě i hodiny fyzické přípravy, tam ne jeden člověk rozhodnutí přidat se k policii litoval. V průběhu jsme museli splnit zkoušky pro vlastnění zbrojního průkazu. Ještě týden před závěrečnými zkouškami, ale musel každý splnit fyzický výcvik skládající se z ukázek pádů, úderů, kopů, předvedení hmatů, chvatů a modelových situací. Již s titulem strážníka jsme pokračovali na taktickou přípravu, která probíhala měsíc. Následovala řízená praxe na daných obvodních ředitelstvích, též měsíc. Takže celkově nemohu říct, že by to bylo jednoduché dostat se na tuto pozici.

Přijdou vám přiměřeně obtížné výběrové testy?

Ano. Fyzické testy musí zvládnout každý, kdo se alespoň trochu připraví a nejde na ně z gauče od televize. Psychické testy zjednodušit nelze a doufám, že k tomu ani nikdy nedojde. Díky nim je možnost nepřijmout jedince, kteří by služební poměr nezvládli. Když vezmu celý proces, až do doby přidělení na dané obvodní ředitelství, není jednoduchý. Má to však své opodstatnění.

Co byste na výběrových testech změnil?

Jediné co mě napadá je rozdělit kritéria splnění fyzických testů na tři kategorie. Dosud fungují dvě kategorie a osoby starší 50 let nemají jednoduché projít testy. Avšak i to má své důvody. Ulice není pro každého.

Máte v plánu u policie i do budoucna zůstat?

Měl jsem to štěstí, že jsem byl přiřazen do směny se skvělými kolegy i velitelem směny. Momentálně tedy zastávám názor jednoznačně ano. Není důvod měnit.

Shrnutí

Oba policisté mají vystudovanou střední průmyslovou školu stavební, a také se shodli na tom, že je tento směr zaměření nenaplňoval. Z čehož vyplývá, že není nutností vystudovat školu určenou pro policisty, abychom mohli toto povolání vykonávat. Již v dětství měli sen stát se policistou a chránit zákon, a proto jejich kroky vedly právě tam.

Policisté zde popisují, že člověk musí být fyzický zdatný. Avšak fyzické testy u výběrového řízení zvládne skoro každý, pokud je nepodcení a správně se na ně připraví. Fyzická zdatnost je důležitá, ale ne každý příslušník policie slouží na ulici, a tak se na každou pozici tyto testy pozměňují. Policisté se také shodli na tom, že důležitým aspektem při výkonu této práce je ochrana zákona a ctít určitá pravidla. Mnohem těžší než fyzické testy jsou testy psychické. Má to však své opodstatnění. Jelikož tuto práci nemůže vykonávat každý, a tomu jsou přizpůsobeny, tak aby byli vybráni jen ti, co jsou inteligenčně zdatní.

Dle těchto rozhovorů je zřejmé, že výběrové řízení je adekvátní a liší se dle pozice, na kterou se uchazeč hlásí. Nejtěžší částí výběrového řízení jsou především psychické testy, které jsou také velmi časově náročné. Oba policisté jsou velice spokojeni se svým povoláním, a pokud jim to zdraví dovolí, tak by rádi u něho i zůstali.

8.2 Anketní šetření

Anketní šetření bylo zvoleno jako optimální prostředek pro zjištění pohledu respondentů na dané téma z hlediska dosažitelnosti odpovědí. Na této anketě se podílí 120 respondentů. Anketu tvoří 9 otázek, které jsou směřovány na náročnost výběrového řízení pro nové příslušníky Policie České republiky.

Cíl studie a stručná metodologie

Hlavním cílem bylo nechat posoudit obtížnost fyzických a psychických testů veřejností a zjistit, zda tyto testy jsou postačující k tomu, aby byl vybrán správný uchazeč. Popřípadě zjistit zda by se tyto testy mohly ještě zlepšit, nebo rozšířit o další disciplíny. Práce policie je významnou proměnou každodenního života a otázky legitimacy policejní činnosti si klade veřejnost velmi často. Proto se zaměřujeme optiku šetření na tuto problematiku a nikoliv na notoricky řešenou spokojenost s prací police.

Celá tvorba ankety probíhala od února roku 2020. Výsledný formulář byl zpracováván pomocí webové stránky www.google.com. Tato forma elektronického zasílání je zvolena především kvůli její jednoduchosti a rychlosti provedení. Výzkum probíhal od 23.3. -25. 3. 2020, kdy v tomto období byl odkaz na danou anketu přístupný pro všechny respondenty. Získávání respondentů je provedeno nahodile (pouze se snahou získat více odpovědí u mužů než žen z toho důvodu, že muži obvykle relevantněji odpoví na věci týkající se fyzické zátěže) pomocí sociálních sítí a zasíláním daného odkazu na tuto anketu. Každý z respondentů obdržel jednoduchý popis toho, co je obsahem testů

Díky této elektronické formě bylo možno vytvořit anketu včetně výsledné analýzy. Jednotlivé otázky zde byly popořadě rozepsané včetně vysvětlení postupu při fyzických a psychických výběrových testech.

V této anketě je celkem 9 otázek. První 2 otázky jsou zaměřeny na sociálně demografická data, jako je pohlaví a věk. Zbytek otázek je zaměřen především na výběrové testy.

Vyhodnocení ankety

Osloveno bylo přibližně 150 osob, a jak bylo zmíněno, odpovědělo jich 120. K vyhodnocení zjištěných dat je zvolena tvorba grafů pomocí Microsoft Excel.

Otázka č. 1

První otázka byla směřována na věk respondentů. Odpovědi byly rozděleny do 4 skupin, které jsou znázorněny v obrázku číslo 1.

Obrázek 1: Rozdělení respondentů dle věku

Zdroj: vlastní zpracování

Z tohoto grafu vychází, že 45 % respondentů spadá do věkové skupiny 26-30 let. Dále pak 25 % respondentů patří do věkové skupiny 18-25 let, 20 % respondentů je ve věkové skupině 31-50 let a 10 % respondentům je 50 let a více.

Otázka č. 2

Druhá otázka je zaměřena na pohlaví respondentů. Výsledek je znázorněn v obrázku č. 2 a 60 % činili muži a 40 % ženy.

Obrázek 2: Rozdělení respondentů dle pohlaví

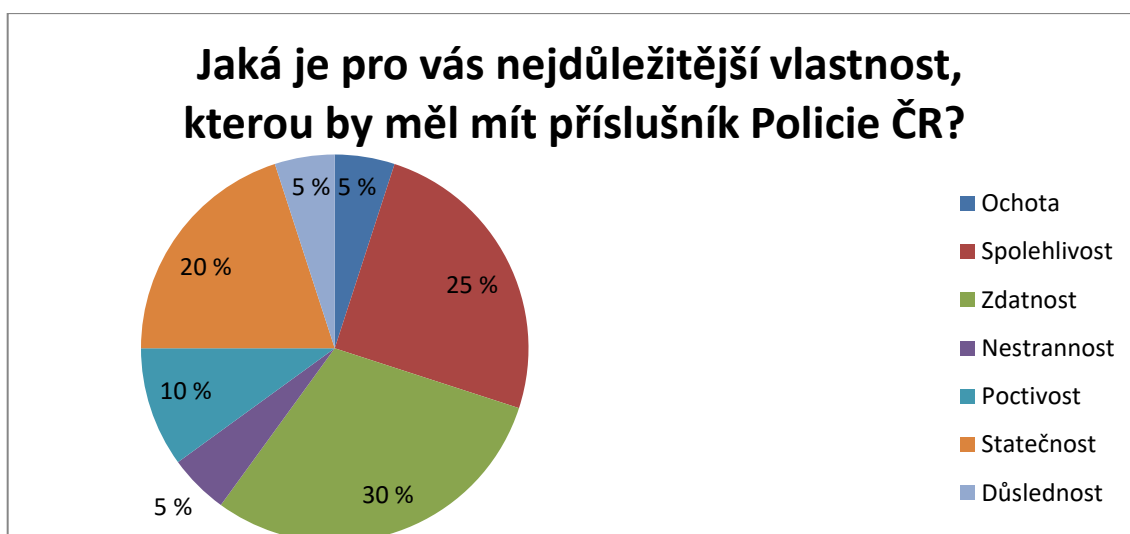
Zdroj: vlastní zpracování

Otázka č. 3

Otázka číslo 3 se zaměřuje na to, zda si respondenti myslí, že práce Policie ČR je náročná, nebo ji může vykonávat úplně každý člověk. U této otázky byl opět prostor pro vyjádření svého názoru formou otevřené odpovědi, pokud by respondent chtěl svoje tvrzení ano či ne odůvodnit. Všichni respondenti odpověděli, že práce náročná je. Tedy celých 100 %. Většina respondentů zde odpověděla, že výkon této práce obnáší mnoho nebezpečí a každý, kdo chce být policistou, se nesmí bát riskovat svůj život. Mnoho z nich zde také odpovědělo, že každý policista se musí neustále udržovat v kondici, což nejde mnohdy sloučit s vychováváním dětí. Dalším důvodem, proč toto povolání nemůže vykonávat každý je náročnost výběrových testů a nemožnost se tak na pozici policisty vůbec dostat.

Otázka č. 4

Otázka číslo 4 se zaměřovala na vlastnost, která je jedna z nejdůležitějších při výkonu povolání policisty. Výsledky jsou znázorněny v následujícím grafu. Respondenti zde mohli uvést, kteroukoliv odpověď a otázka tak byla otevřená.

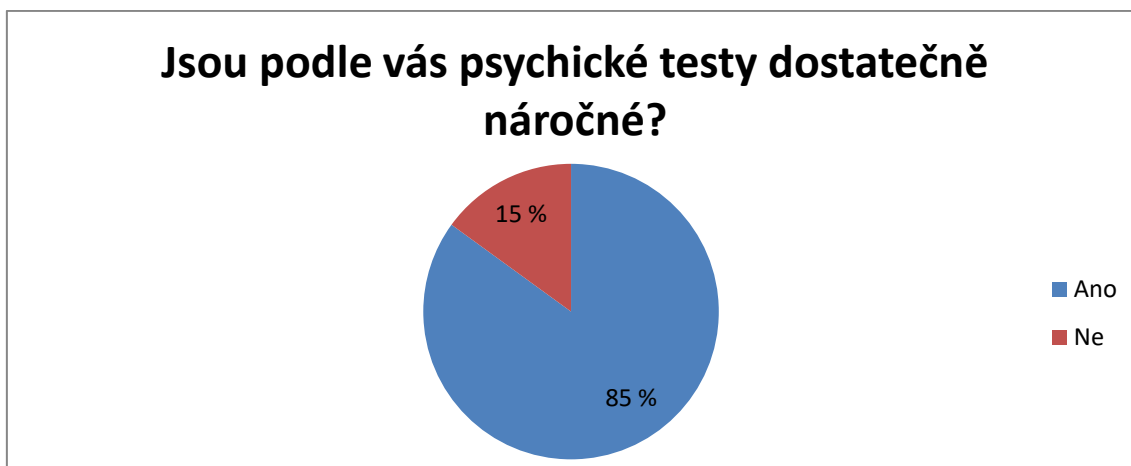
Obrázek 3: Určení nejdůležitější vlastnosti příslušníka Policie ČR

Zdroj: vlastní zpracování

U této otázky nejvíce lidí odpovědělo, že velmi důležitou vlastností policisty je zdatnost. Je to především kvůli tomu, že policista musí být schopný zadržet pachatele v jakékoliv situaci. Další častou odpovědí bylo, že policista by měl být spolehlivý. Dále pak respondenti odpověděli, že je pro ně důležité, aby policista byl statečný a nebál se riskovat svůj život. Zbytek respondentů zde zmínilo vlastnosti jako je ochota, poctivost, důslednost a nestrannost.

Otázka č. 5

Tato otázka zkoumala názor lidí na náročnost psychických testů. Odpověď zde mohla být pouze ano či ne nebo také nevím. Výsledná data jsou zaznamenána v obrázku číslo 4.

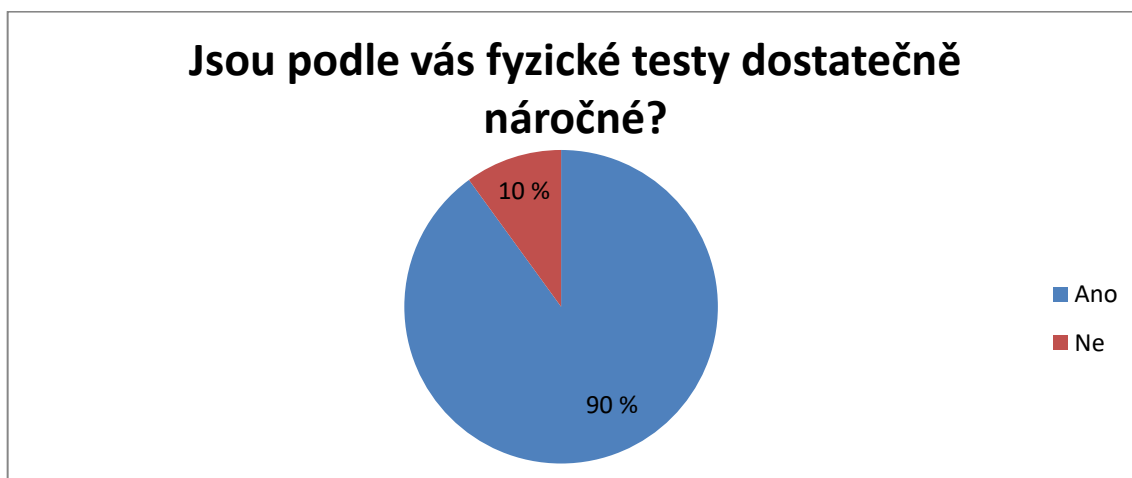
Obrázek 4: Posouzení náročnosti psychických testů

Zdroj: vlastní zpracování

Na tuto otázku odpověděla většina lidí, že psychické testy jsou dostatečně náročné. Zbytek respondentů si myslí, že tyto testy nejsou adekvátní a jejich náročnost by se měla zvýšit.

Otázka č. 6

Následující otázka opět zkoumala názor lidí na náročnost výběrových testů. Avšak tentokrát byla směřována na testy fyzické zdatnosti. Každý respondent zde mohl dále vyjádřit svůj názor k daným testům. Odpovědi jsou zaznamenány pod následujícím grafem. Výsledky z této otázky jsou zaznamenána v obrázku číslo 5.

Obrázek 5: Posouzení náročnosti fyzických testů

Zdroj: vlastní zpracování

Z těchto výsledků vychází, že dle názoru respondentů jsou fyzické testy dostatečně náročné. Zbylí respondenti odpověděli, že tyto testy nejsou adekvátní. Jeden z důvodů bylo to, že zde chybí reakce člověka na dlouhodobější zátěž jako je například při náboru rekrutů a teprve při nich se projeví jak daný jedinec je schopný zvládat jak fyzickou tak i psychickou zátěž. Druhý důvod zde byl, že tento test není dostatečně komplexní.

Otázka č. 7

Tato otázka je zaměřena na vlastní pohled respondenta, zda by zvládnul úspěšně psychické testy. Odpověď zde mohla být pouze ano či ne. Výsledná data jsou opět zpracována v následujícím obrázku.

Obrázek 6: Zhodnocení vlastní zdatnosti u psychických testů

Zdroj: vlastní zpracování

Dle grafu lze tvrdit, že psychické testy jsou náročné a většina respondentů si myslí, že by tyto testy úspěšně nezvládla. Pouze 15 % respondentů si myslí, že by tyto testy úspěšně vykonali.

Otázka č. 8

Předposlední otázka je zaměřena na to, aby respondent zhodnotil vlastní fyzickou zdatnost v porovnání s fyzickými výběrovými testy. Odpověď zde mohla být pouze ano či ne. Výsledná data jsou opět zpracována v následujícím obrázku.

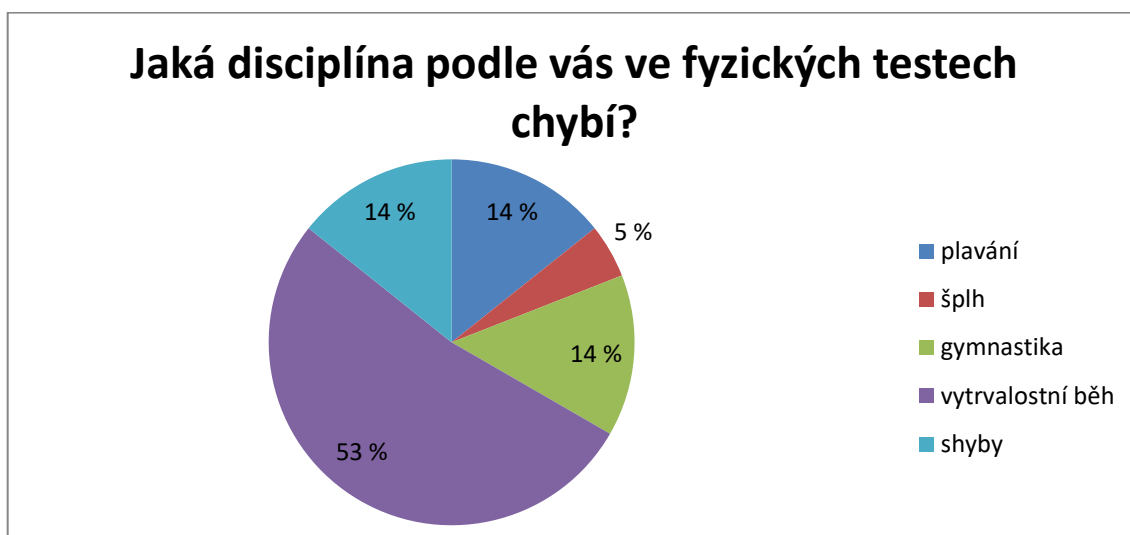
Obrázek 7: Zhodnocení vlastní zdatnosti u fyzických testů

Zdroj: vlastní zpracování

U předposlední otázky 80 % dotazovaných odpovědělo, že by fyzické testy nesplnili. Zbýlých 20 % si myslí, že by tyto testy úspěšně zvládli.

Otázka č. 9

Poslední otázka je zaměřena na fyzické výběrové testy určené pro nové uchazeče o práci policisty. Zkoumá disciplíny, které se při těchto testech musí splnit. Respondenti v této otázce měli možnost vyjádřit svůj vlastní názor k tomu, co v těchto testech chybí. Otázka tedy byla otevřená a všechny odpovědi jsou zaznamenány v grafu číslo 8.

Obrázek 8: Možné rozšíření fyzických testů o další disciplínu

Zdroj: vlastní zpracování

Dle toho grafu lze tvrdit, že většině respondentů chybí u fyzických testů vytrvalostní běh. Jelikož součástí testů je pouze běh na 1km, nebo běh trvající 12 minut. Dále pak se zde byly zmíněny disciplíny jakou je plavání, shyby, gymnastika a šplh.

Shrnutí

U veřejnosti se objevuje mnoho názorů, proč práce u police není vhodná právě pro ženy. První z nich je, že se starají o chod celé rodiny a není pro ně tak vhodná pracovní doba na noční a denní směny. Tento názor zastávají obě pohlaví v prakticky shodné míře a můžeme říci, že v tomto ohledu panuje genderová rovnost. Dále pak mnoho žen nechce pracovat na ulici a riskovat tak dennodenně svůj život v tomto bodě je to názor primárně respondentek.

Většina respondentů tvrdí, že nejdůležitější vlastností policisty je dobrá fyzická zdatnost, a tak dané fyzické testy jsou zde na místě a jejich náročnost daným požadavkům odpovídá. Musíme si uvědomit, že většinová společnost nemá fyzické předpoklady obstát a její názor může být ovlivněn romantickými představami o „udatných“ mužích a ženách, tak jak je prezentují média a kulturní produkce. Zároveň zde respondenti zmínili, že fyzické testy by mohly být rozšířeny o vytrvalostní zátěž, kde by se nejlépe projevil charakter daného uchazeče. Tyto testy musejí absolvovat rekruti při nábořech u armády. Je zde ale nutné podotknout, že fyzické testy se mnohdy mění dle pracovní pozice, aby tak nedocházelo, že člověk, který pracuje na ulici, měl stejné fyzické testy jako člověk, který vykonává administrativu. Další připomínka na tyto testy zde byla ohledně jejich nedostatečné komplexnosti. Dle respondentů by tyto testy měly být ještě rozšířeny o plavání, shyby, gymnastiku, šplh a výše zmíněný vytrvalostní běh.

Většina respondentů se i přesto shodla, že testy psychické a fyzické testy jsou velmi náročné, ale zároveň důležité. Díky nim se na tuto pozici dostanou jen ti, co mají určité předpoklady pro výkon tohoto povolání. Z této ankety jasně vychází, že práci policisty nemůže vykonávat úplně každý. Pro veřejnost je však primárně důležité jaké má morálně-volní vlastnosti policista a to je klíčové pro postoj veřejnosti vůči nim.

ZÁVĚR

Základní předpoklady, které by měl každý jedinec pomáhající druhým vlastnit je především inteligence, zdatnost a důvěryhodnost. Pro výkon práce policisty je velmi důležité, aby daný jedinec pochopil a efektivně využíval jednotlivé složky sociálního styku, především tedy komunikaci. Pro výkon této profese je také velmi důležitá motivace uchazeče vykonávat, kterýkoliv úkol, který mu bude přidělen.

Cílem této práce bylo také zjistit, jaká motivace členů Policie ČR tuto práci vykonávat. Byly zde záměrně zvoleny dva rozhovory se dvěma policisty, kteří pracují v zcela odlišných lokalitách, ale pocházejí z podobných poměrů. Z obou rozhovorů bylo zřejmé, že oba policisté jsou se svým povoláním velmi spokojeni a byl to také jejich dětský sen zde pracovat. Oba se shodli na tom, že testy fyzické psychické jsou dostatečně náročné. V této práci bylo zjištěno, že testování je dostatečně náročné pro výběr vhodných uchazečů. Možné vylepšení těchto testů by bylo přidáním vytrvalostních testů, které jsou například v armádě při náboru rekrutů. Zde by se lépe poznal charakter uchazeče, jak dokáže reagovat po několika dnech při velmi náročných podmínkách. Zde je nutné podotknout, že ne každý pracovník police slouží na ulici, a tak nejsou zde fyzické testy natolik nutné. Avšak tyto testy se liší, pokud daný policista chce postupovat na vyšší pozici, kde je fyzická zdatnost nezbytná.

Na základě výše uvedeného můžeme konstatovat, že cíl práce byl splněn. Po shrnutí informací v této práci je možné tvrdit, že policista musí splňovat hned několik požadavků, které vyplývají z náročnosti jeho povolání. Tato práce vyžaduje nejen fyzickou odolnost, ale také psychickou. Policista musí mít určité speciální schopnosti, a také dovednosti. Každý kdo vykonává toto povolání, si musí být vědom svého poslání a dělat vše proto, aby ho nijak nenarušil svým chováním.

POUŽITÁ LITERATURA

- [1] § 12 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů
- [2] § 2 odst. 1 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů
- [3] § 3 odst. 3 zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů
- [4] § 53 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii ČR
- [5] § 56 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii ČR
- [6] § 57 zák. č. 273/2008 Sb., o Policii ČR
- [7] ARMSTRONG, Michael. Řízení lidských zdrojů. Desáté vydání. Praha: Grada, 2007. ISBN: 978-80-247-1407-3.
- [8] BĚLOHLÁVEK, František, Jak řídit a vést lidi. Třetí doplněné vydání. Brno: Computer Press, 2003. ISBN: 80-7226-840-6.
- [9] BENEŠ, K. Etika policejní práce v historickém kontextu. In Policejní profesionál. Praha: Policejní akademie, 1993, č. 1, s. 4.
- [10] BRÁZDA, Jan. *Komunální policie ve velkých městech*. 1. vyd. Praha : Vydavatelství PA CR, 2008. 120 s. ISBN 978-80-7251-274-4, s. 41.
- [11] C.H. Beck, 2014. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-543-5.
- [12] DVOŘÁČEK, Zdeněk. Právní základy veřejného pořádku: (vybrané kapitoly). Praha: Armex, 2004. Skripta pro střední a vyšší odborné školy. ISBN 80-86795-04-7.
- [13] HAGEMANNOVÁ, Gisela. Motivace. První vydání. Praha: Victoria Publishing, 1995. ISBN: 80-85865-13-0.
- [14] HARTL, Pavel a Helena HARTLOVÁ. Velký psychologický slovník. Vyd. 4., V Portálu 1. Ilustrace Karel Nepraš. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-686-5 (Váz.).
- [15] MACEK, P. Bezpečnostní služby. Praha: Vydavatelství PA ČR, 1997, 150 s. ISBN 8085981-57-2
- [16] MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. Dějiny policie a četnictva. Praha: Police history, 2011, 291 s. ISBN 978-80-86477-55-8
- [17] MACEK, Pavel a Lubomír UHLÍŘ. Dějiny policie a četnictva. Praha: Themis, 1997, 178 s., obr. příl. ISBN 80-85821-52-4.

- [18] MATES, P, a kol.:Nové policejní právo: právní předpisy s komentářem : podle stavu k 1.1.2009. Praha: Linde, 2009
- [19] MATES, P. Policejní právo: právní předpisy s komentářem. Praha: Linde, 2006
- [20] MATOUŠEK, Oldřich. Metody a řízení sociální práce. 1.vyd. Praha: Portál, 2003. 380 s., ISBN 80-7178-548-2.
- [21] MATOUŠKOVÁ, Ingrid a Joža SPURNÝ. Komunikačně náročné situace v policejní praxi. Plzeň: A. Čeněk, 2005, 159 s. Vysokoškolské učebnice. ISBN 80-86898-37-7.
- [22] NAKONEČNÝ , Milan. Psychologie téměř pro každého. 1.vyd. Praha: Academia, 2004. 320 s., ISBN 80-200-1198-6.
- [23] PALÁN, Zdeněk. Výkladový slovník vzdělávání dospělých. Praha: Daha, 1997, 159 s. ISBN 80-902232-1-4.
- [24] PAVLÁTOVÁ, Jarmila. Pracovněprávní vztahy z pohledu nového občanského zákoníku. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2014. ISBN 9788073805074.
- [25] PORADA, Viktor a Květoň HOLCR. Policejní vědy. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2011, 345 s. ISBN 978-80-7380-314-8
- [26] PRŮCHA, P., POMAHAČ, R. Lexikon- správní právo. Praha: Sagit, 2002. 322s
- [27] ŘÍČAN, Pavel. Psychologie osobnosti: obor v pohybu. 6. revidované a doplněné vyd. Praha: Grada Publishing, 2010. 208 s., ISBN 978-80-247-3133-9.
- [28] Služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů: Policie ČR : vězeňská služba, BIS, zpravodajské služby: redakční uzávěrka .. Ostrava: Sagit, 2007-. ÚZ.
- [29] SMĚKAL, Vladimír. Pozvání do psychologie osobnosti: člověk v zrcadle vědomí a jednání. 1.vyd. Brno: BARRISTER & PRINCIPAL, 2002. 523 s., ISBN 80-85947- 81-1.
- [30] Stanovisko pléna Nejvyššího soudu pod sp. zn. Plsn. 2/96
- [31] VICHLENDÁ, M. a M. BANDAS. O systému policejního vzdělávání. Kriminologický sborník. Praha, 2011, č. 1, s. 61.
- [32] VOKUŠ, Jiří. Policie České republiky: pomáhat a chránit = Police of the Czech Republic. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2010, 84 s. ISBN 978-80-254-6099-3.

- [33] Zákoník práce: zákon č. 262/2006 Sb. ze dne 21.dubna 2006. Praha: Ústav práva a právní vědy, 2014. Právo a management. ISBN 978-80-87974-02-5.
- [34] Zákon č. 219/2000 Sb. Zákon o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích
- [35] Zákon č. 361/2003 Sb. Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

INTERNETOVÉ ZDROJE

- [36] Posouzení fyzické způsobilosti uchazeče - Policie České republiky. Úvodní strana - Policie České republiky [online]. Copyright © 2020 Policie ČR, všechna práva vyhrazena [cit. 23.05.2020]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/posouzeni-fyzicke-zpusobilosti-uchazece.aspx>
- [37] Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy [online]. Praha: Policie ČR, 2019 [cit. 2020-02-16]. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/utvar-policejního-vzdelavani-a-sluzebni-pripravy.aspx?q=Y2hudW09Mw%3d%3d>
- [38] www.google.com
- [39] ZYCHOVÁ, Vladimíra. Vzdělávání strážníků. Městská policie Ostrava. [online]. © 2009-2013 [cit. 2014-02-28]. Dostupné z [:http://www.mpostrava.cz/WebForms/Stranky/Detail.aspx?Id=247&IdParent=0](http://www.mpostrava.cz/WebForms/Stranky/Detail.aspx?Id=247&IdParent=0)
- [40] ČESKO. Předpis č. 553/1991 Sb. Zákon České národní rady o obecní policii, § 2. *Zákony pro lidi.cz* [online] © AION CS 2010-2014 [cit. 2014-04-10]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-553>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A Anketní šetření

Anketa - Zkoumání výběrových testů pro uchazeče o pozici u Policie České republiky

- Psychické výběrové testy - uchazeč musí absolvovat nejrůznější testy a poté splnit finální osobní pohovor s určeným psychologem, který zjistí předpoklady dané osoby a sám posoudí osobu komplexně. Toto testování trvá většinou pět až osm hodin, kde uchazeč nejdříve maluje obrázky, počítá matematické příklady a zodpovídá na osobnostní otázky. Poslední fází těchto testů je IG test.

- Fyzické výběrové testy se skládají z běhu na 1000 metrů, člunkového běhu, kliků, dvanáctiminutového běhu, sedů lehů a celomotorického testu.

1. Kolik vám je let?

Označte jen jednu elipsu.

- 18- 25 let
 26-30 let
 31-50 let
 51 let a více

2. Jste muž nebo žena?

Označte jen jednu elipsu.

- Muž
 Žena

3. Myslíte si, že práci policisty může vykonávat každý? (Doplňte prosím důvod)

4. Jaká je pro vás nejdůležitější vlastnost, kterou by měl příslušník Policie ČR mít?

5. Jsou podle vás psychické testy dostatečně náročné?

Označte jen jednu elipsu.

- Ano, jsou náročné
 Ne, nejsou náročné
 Nevím

6. Jsou podle vás fyzické testy náročné? (Testy se skládají z běhu na 1000 metrů, člunkového běhu, celomotorického testu, klíků, dvanáctiminutového běhu, sedů lehů a celomotorického testu)

Označte jen jednu elipsu.

- Ano, jsou náročné
 Ne, nejsou náročné
 Nevím

7. Myslíte si, že by jste psychické testy úspěšně zvládli/a? (Průběh testů je vysvětlen výše)

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
 Ne
 Nevím

8. Myslíte si, že by jste fyzické testy úspěšně zvládl/a? (Průběh testů je vysvětlen výše)

Označte jen jednu elipsu.

- Ano
- Ne
- Nevím

9. Jaká disciplína podle vás ve fyzických testech chybí?
